

Utopia

MAI 2007
3 • UKE 19 • 32. ARG.

STUDENTAVISA I TROMSØ

Murmansk er bare en av flere byer hvor prostitusjon markerer seg som et alvor samfunnsproblem.

FOKUS side 2, 10 og 11

«Gutan» på Alfheim er godt i gang med årets tippeliga. Utopia gir deg oppdateringen.

SPORT side 29

ETER

FOKUS

KULTUR

MENINGER

SPORT

NORDNORGEBANEN

Musikklokaler under oppseiling

ns musikere kan begynne å glede seg til et fremtidig tak over hodet. Splitter nye øvingslokaler skal stå klare i 2009.

KULTUR side 24

Kritisk på kunstvitenskap

nige utskiftninger av studieveiledere er bare ett av flere problemer som kapt stor frustrasjon blant mastergradsstudentene i kunstvitenskap.

– Uholdbart, sier mastergradsstudent Ida Walenius. Hum.fak. beklager situasjonen, men mener den er på bedringens vei.

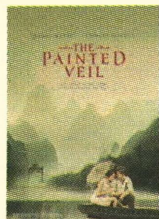
NYHETER side 4

RUSHER VIDERE

Progbandet Rush låter mer vitalt og tøffere enn noen sinne.

KULTUR side 26

KJÆRLIGHET OG KOLERA

Med kolera som bakteppe blomstrer kjærligheten opp i Mei-Tan-Fu. Manuset hindrer den store opplevelsen.

KULTUR side 28

KODEKNEKKEREN

Magnus Marsdal har skrevet bok om FrP-koden og går i debatt med partiets Kristoffer Kanestrøm.

NYHETER side 6

LEDER

Bekjemp menneskehandel

I denne utgaven av Utopia kan vi lese om trafficking; vår tids slavehandel og et utbredt internasjonalt problem (side 10 og 11). Tall fra FN viser at hvert år blir mellom 1 og 4 millioner kvinner og barn offer for menneskehandel og at «industrien» innbringer mellom 35 og 49 millioner kroner hvert år. Dette er penger som går til kyniske halliker og bakmenn, som på brutalt vis utnytter kvinner for egen vinning. Det sier seg selv at dette er et spørsmål om økonomisk posisjon: Kvinner i fattigdom og i vanskelige kår har mye lettere for å bli offer for menneskehandel. Kampen for å bekjempe trafficking faller dermed sammen med kampen for økonomisk likestilling mellom land og ikke minst mellom kjønn.

Sammenhengen mellom trafficking og prostitusjon bør være klar og både trafficking og prostitusjon er vold mot kvinner. Likevel kan menn i Norge idag kjøpe seg retten til kvinners kropp med lovverket i ryggen. Så lenge dette er realiteten, vil Norge være et attraktivt mål for trafficking av utenlandske prostituerte. Etter at Sverige kriminaliserte sexkjøp i 1999 har tallene vist en nedgang på 75 prosent i prostitusjonsvirksomheten. Motstandere av kriminaliseringer hevder disse tallene indikerer at prostitusjonen har gått «under jorda». Jeg har vanskelig for å se at dette argumentet holder vann: Finner horekunder dette mystiske stedet «under jorda», så bør også politiet klare det.

Med et lovverk som tillater det i ryggen, vil politiet kunne bekjempe sexkjøp og dermed bidra til kampen mot trafficking og internasjonal menneskehandel. Samtidig vil et lovforbud mot sexkjøp bidra til å bevisstgjøre og endre menns holdninger. Ikke minst vil et slikt lovforbud plassere ansvaret der det hører hjemme: Hos de som tillater seg å kjøpe andre mennesker. Det er disse som har ansvaret for at trafficking til Norge eksisterer og øker. Bekjemper man behovet, bidrar man også til å bekjempe problemet. Det er på tide at regjeringen tar ansvar av sine partiers vedtatte politikk og starter prosessen med å få på plass et slikt lovforbud. Det er imidlertid et viktig poeng at et eventuelt forbud mot sexkjøp kombineres med andre tiltak som kan bringe kvinner ut av prostitusjon.

JØRN NORMANN PEDERSEN

Rop igjen og igjen!

Sør-Amerikas mest folkerike by, Sao Paulo i Brasil, var dekket av lysende og blinkende reklameskilt fra topp til tå, inntil byens borgermester i januar i år bestemte å forby utendørs reklame. Næringslivet og reklamebransjen trodde ikke han mente alvor, at dette bare var valgkamp og PR-stunt, men nå, 4 måneder etterpå, er byen renset for reklame, selv ikke i butikkvinduer er det lov å sette opp reklameskilt. – Det er kontroversielt, men nødvendig for byen, sa borgermester Gilberto Kassab, og kalte reklamen for «visuell forurensning».

I norsk lov reguleres utendørs reklame av §107 i Plan- og bygningsloven, som sier at all utendørs reklame skal godkjennes av kommunen før den settes opp, og at det skal tas hensyn til «om slik innretning vil virke skjæmmende eller sjenerende i seg selv, i forhold til omgivelsene eller for trafikken.» I stedet for å begrense reklamen i det offentlige rom, som vel tilhører byens borgere og ikke

markedsføringsavdelingene til Kiwi og H&M, er Tromsø kommune, sammen med 31 andre norske kommuner, pådrivere for den visuelle forurensningen i byene, gjennom å inngå avtaler med Clear Channel og JC Decaux, som setter opp reklame i busser og busskur, på reklametårn, offentlige toaletter og søppelbøtter, mot å stille disse såkalte bymøblene til rådighet for kommunen.

”Hva stopper Tromsø Kommune fra å forby utendørs reklame?

Ordet reklame kommer av det latinske ordet *reclamare*, som betyr «Å rope igjen og igjen», og kan defineres som betalt kommunikasjon med et kontrollert budskap fra en identifisert avsender. Det ble brukt 3.350 milliarder kroner på reklame i verden i 2004, anslår FN. En nordmann ble i 2003 utsatt for 10.000 kjøpsoppfordringer hver dag, og i Oslo stiger antallet store utendørs reklameskilt med 1000 i halvåret. Og der man kan velge å skru av lyden på TV'en i reklamepausen er det umulig å velge bort den allestedsnærværende

reklamen når man beveger seg rundt i det offentlige rom. Reklamen er en form for psykologisk krigsføring, der en hel vitenskap har vokst fram for å regne ut blant annet *Target Ratings Points*, som måler hvor stor prosentdel av målgruppen som nås ved et bestemt reklamepunkt på et bestemt tidspunkt, og *Pre-Testing* på lønna fokusgrupper, der man kan kartlegge publikums «Flow of Attention, Flow of Emotion og Flow of Meaning» når de utsettes for ulike reklamebudskap.

Hva stopper Tromsø kommune fra, som Bergen kommune, å si opp avtalen med Clear Channel? Hva stopper Tromsø kommune fra å gi avslag på søknadene om å få sette opp store stygge reklameplakater på gavler og husmurer, og, som i Sao Paulo, forby utendørs reklame? Vi, de egentlige eierne av det offentlige rom, må rope igjen og igjen.

EMILIE EKEBERG
ANE ELENE JOHANSEN (ILLUSTRASJON)

Utopia

Universitetet
i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
utopia@utopia.no
www.utopia.no
Telefon: 77 64 59 00
Fax: 77 64 51 99

ANSVARLIG REDAKTØR:
Tale Severina Halsør
redaktor@utopia.no

NYHETSREDAKTØR:
Jørn Normann Pedersen
nyhet@utopia.no

KULTURREDAKTØR:
Frithjof Eide Fjeldstad
kultur@utopia.no

FOTOSJEF:
Ingrid N. Halvorsen
foto@utopia.no

LAYOUTSJEF:
Kristian O. Gundersen
kristian@utopia.no

IT-ANSVARLIG:
Pål Andreas Tomter
it@utopia.no

FRIVILLIGE:

Anja Salo
Ane Elene Johansen
Anni Marit Norman
Clemet Askheim
Emilie Ekeberg

Fride Ørn
Geir Skatdalen
Glenn Fagervik
Helene Skjeggstad
Ida Walenius

Inge Steine
Ingvild Buhaug
Kjersti Hellesøy
Kjell-Sture Johansen
Kristin Renate Torgersen

Magnus Dale
Magnus A. Holte
Marie Seljehaug Johanson
Marion Mühlburger
Marius Hansen

Mats Aas
Robert V. Utv
Siri Gaski
Steinar Vatne
Tobias Stein
Viktor Eman

Moderat kontroll

NYTT AU: Cathrine Tuft, Øyvind Mikalsen, Tor-Erik Forså og Eyvin Sommerseth

Frå hausten av vil Moderat liste sitte med alle dei leiande verva i studentpolitikken ved Universitetet i Tromsø.

7. mai var dei nyvalde studentstyrepreressantane samla på riv for å konstituere seg og velje nye representantar til dei viktigaste styrer og utval. Moderat liste gjekk av med sigeren dei fleste vala og vil frå hausten av vere studentane si røyst i Universitetsstyret og samskipnadstyret i tillegg til å ha leiarskapet i nestleiarvervet i Studentstyret.

Maktkonsentrasjon

Det var liten konkurranse om verva og avtroppande Studentstyreleiar Øyvind Johnson peika ut sin eigen etterføljar, stekkollega Øyvind Mikalsen.

Johnson vant sjølv valet om plassen i Universitetsstyret og sikra med det Moderat liste sin innverknad der. Frå er sit Tor Arne Morskogen, tidlegare studentstyreleiar for Moderat liste, som leiar i Studentsamskipnaden. Siste rein på treet vart Tor Erik Forså, som er einaste kandidat til nestleiarvervet i

Studentstyret, og tok velferdspolitikken som sitt arbeidsfelt innanfor arbeidsutvalet då han vart valdt inn. Korkje avtroppande eller påtroppande studentstyreleiar ser på maktkonsentrasjonen kring Moderat liste som problematisk. – Moderat liste må no bevise at vi står for noko og det ligg eit stort ansvar på dei kandidatane som er valde inn, seier Johnson. – Eg meiner likevel at det er viktig å avpolitiserer desse vala, eg trur ikkje fakultetsrepresentantane oppfattar det som politiske val, men heller personval, legg Mikalsen til.

Representativt

På at det ikkje var eit politisk val får Mikalsen støtte frå Eyvin Sommerseth, nyvald utdanningspolitisk ansvarleg i arbeidsutvalet til Studentstyret. Han meiner kompetanse var mykje viktigare i valet enn politiske skillelinjer. Dette kan bli viktig i samarbeidet i arbeidsutvalet (AU) framover, for både han og ny internasjonalt ansvarleg Cathrine Tuft sto på Sosialistisk studentlag si liste til urnevalet i vår, som politisk sett er heilt på den andre sida av skalaen frå leiarduoen frå Moderat. – Eg meiner vi har fadd ein bra balanse i AU når bade dei

to største listene er representerte, seier Mikalsen.

Samhandling og synleggjering

Medan Mikalsen fokuserte mykje på integrasjon av internasjonale studentar i sin valtale, stadfestar listekollega Forså at det er noko heilt anna han vil fokusere på i sitt arbeid i AU. Han gjekk til val på å betre karrieresenteret på campus. – Det aller viktigaste for meg er å betre samhandlinga mellom næringslivet og Universitetet, seier Forså.

For Tuft er synleggjering stikkordet for hennar fokus. – Eg vil synleggjere dei internasjonale studentane i Tromsø, for å betre integrasjonen mellom dei norske og dei internasjonale studentane. I tillegg vil eg jobbe for å synleggjere Tromsø for omverda ved hjelp av dei studentane som er utlandet. Utdanningspolitisk ansvarleg, Eyvin Sommerseth, har i to år arbeida i utdanningskomiteen i Studentstyret og held fram kvalitetssikring av fagtilbodet som si flaggsak. – Vi kan ikkje berre satse på mengda fag, vi må òg sikre at kvaliteten på den er god, seier han.

Møtekommentar

«Demokratiet vann, uansett resultat» var rektor Jarle Aarbakke sine velvalde ord då han opna det nye Studentstyret sitt konstituerande møte 7. mai. Han sikta til at oppslutninga om valet i år var det dobbelte av det ho var året før. Ein siger for studentdemokratiet, heilt klart. Men den glødande stemninga i opninga kjølna fort. Det synt seg at to av fakulteta ikkje stilte med ein einaste representant på det som mange vil hevde er det viktigaste av alle møta Studentstyret har i løpet av året. Så konklusjonen om at demokratiet har sigra var kanskje litt rask. Studentdemokratiet rundt i kring på dei mange fakulteta på Universitetet er langt i frå velfungerande. Til dei fleste av dei høgt hengande og godt betalte verva stilte berre ein kandidat, på det meste to. Og det var mykje resirkulering. Den avtroppande studentstyreleiararen hoppa rett inn i Universitetsstyret. Det var til og med eit forslag om å velje Tor Arne Morskogen som ordstyrar, trass i at han har leika i og kring Studentstyret i ein god mannsalder allereie. At kandidatane blir valde inn i viktige posisjonar der dei skal representere den allmenne studenten burde engasjere studentane flest, men det gjer det ikkje. Ein kan ikkje påstå at ein studentleiar utan motkandidat, som blir vald av eit studentstyre som 12 prosent av studentane har vore med på å velje og der nesten halvparten av fakulteta ikkje stiller, har studentane i ryggen. Ein kan ikkje påstå at demokratiet har sigra, det har det ikkje. Det har tapt. Demokrati er folkestyre og i studentpolitikken er kontakten mellom folk og styre veldig avgrensa. Eg håpar den nye studentstyreleiararen er seg sitt ansvar bevisst og torer satse på å bygge opp studentdemokratiet i alle ledd og ikkje berre på eksterne saker med høg forsidefrekvens.

TALE SEVERINA HALSØR

Utopia beklager!

En rekke kreditteringer manglet i forrige utgave.

Side 10: Michal Wysoczanski skulle vært kredittert for foto.

Side 12-13: Marius Hansen skulle vært kredittert for foto.

I tillegg manglet illustrasjon fra Marie S. Johansson (side 26) og bilder av Mathias Dahl og Tim Dassler (side 20).

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40

Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordrer til å kontakte redaksjonen.

TRYKK:
Nr1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

UTROPIA:
Utopia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 4000.

Si din mening:

Kronikk max 5000 tegn inkl mellomrom
Kommentar max 3000 tegn inkl mellomrom
Debattinnlegg max 2500 tegn inkl mellomrom.

Tips oss!

De to beste tipsene hvert semester blir belønnet med en premie!

Redaksjonsmøte

Utopia har sommerferie til august, dvs. ingen redaksjonsmøter før den tid.

NYHETER | STUDENTER

Notiser

Tromsø vert for klimakonferanse

Universitetet i Tromsø er vert for Den internasjonale klimakonferansen som går av stabelen under Verdens klimadag 4. til 5. juni, som markeres i over 100 land. – Dette blir det største arrangementet i Tromsø i år, med all respekt å melde til Bill Clinton, sier Jan Gunnar Winther, direktør ved Norsk Polarinstitutt som forteller det vanligvis er byer som Barcelona og San Francisco som er vert for konferansen. Blant gjestene er den sør-afrikanske erkebiskopen Desmond Tutu. (Tromsøflaket)

– Diskriminerende busspriser

Når Troms Fylkeskommune nå innfører nytt takstsystem på bussene, vil de kompensere med å utelukke halvparten av studentene ved høgsolen. Det nye takstsystemet begrenser seg til studenter under 30 år. Med en gjennomsnittsalder for norske studenter på 28 år i dag, mener Studenttinget ved Høgskolen i Tromsø at dette er fullstendig uakseptabelt. – Kun litt over 50 prosent av høgskolestudentene er under 30 år. Det vil si at det nye systemet utelukker nesten halvparten av våre studenter, sier Guro Mariann Fosse, Studenttingsleder. (STiT.no)

Konservative Sarkozy seiret

Konservative Nicolas Sarkozy ble søndag valgt til Frankrikes president. Det endelige valgresultatet, som ble klart mandag morgen, viser at Sarkozy har fått 53,06 prosent av stemmene. Sosialistkandidaten Ségolène Royal fikk bare 46,94 prosent av stemmene. – Det franske folket har valgt forandring, og den vil jeg iverksette, sa Sarkozy etter valgseieren ble klar. Bare timer etter at Sarkozys holdt sin første seierstale kom det til sammenstøt mellom demonstranter og politi på Place de la Bastille i sentrum av den franske hovedstaden. (Dagbladet.no)

Kvalitetspris til Tromsø

Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet ved Universitetet i Tromsø har mottatt utdanningskvalitetsprisen fra Kunnskapsdepartementet på deling med realfagsfakultetene ved Universitetet i Bergen, Oslo og Trondheim. – Det har lenge vært et problem at studenter bruker for lang tid på å fullføre masterstudiene sine. Årets prisvinnere systemer som langt på vei har klart å løse disse problemene, sier kunnskapsminister Øystein Djupedal. (UiT.no)

Frusterte studenter ved kunstvitenskap

Hyppige utskiftninger av studieveiledere har skapt stor frustrasjon blant mastergradsstudentene i kunstvitenskap. Det humanistiske fakultet sier situasjonen er beklagelig, men mener den er på bedringens vei.

– Siden jeg begynte på kunstvitenskap for fire år siden, har vi hatt fire-fem forskjellige studieveiledere. De fleste av disse har heller ikke hatt kunstvitenskap som sitt hovedområde, noe som har skapt mye problemer, forteller Ida Walenius, mastergradsstudent i kunstvitenskap. – Et eksempel er at jeg søkte om å få ta et forprosjekt til Kunstakademiet, som er et samarbeidsprosjekt mellom Universitetet og Høgskolen. Da fikk jeg beskjed fra studieveileder om at jeg ikke kunne ta faget siden det var for praktisk anlagt. I ettertid har det vist seg at jeg kan få faget godkjent om jeg leverer pensumliste og består eksamen. Dette er et tegn på lite velvilje til å sette seg inn i studentenes situasjon fra veilederens side, sier Walenius.

Problemer med utveksling

Institutt for kunstvitenskap har utvekslingsavtaler med Det norske institutt i Roma, Københavns Universitet og Universitetet i Freiburg. Walenius forteller at det er svært vanskelig for studentene å få i stand utveksling til andre steder enn dette. – Det er rett og slett ingen velvilje fra studieveileder eller instituttets side for å tilpasse seg studentenes ønsker og behov. Ida Walenius forteller at det ikke er hennes intensjon å gå til personangrep på enkeltmennesker: – Men jeg mener instituttet må ta noen grep for å sikre at vi har kompetente personer i stillingen som er lydhøre

ovenfor studentenes ønsker.

Krøll med papirer

Monica Westvold, fjernstudent på mastergrad i kunstvitenskap, har også opplevd en rekke problemer med instituttets studieveiledere. – Den stadige utskiftningen av folk har ledet til at man nærmest hele tiden har hatt veiledere som er under opplæring. Når en studieveileder tilsynelatende kun har nettsiden å forholde seg til, så mener jeg det er et problem. Det har ofte endt opp med at vi har måttet ta kontakt med faglærere for å få svar på spørsmål, og det er strengt tatt ikke deres jobb, sier hun. Westvold forteller videre at den stadige utskiftningen har skapt mye rot for studentene. – Jeg studerte første i Oslo og når jeg skulle søke innpass på mastergrad i Tromsø, tok det over ett år før papirene mine ble godkjente og jeg måtte sende karakterutskriftene mine to-tre ganger. Dette er helt uholdbart.

– Beklagelig

Anne Kjønsnes, studieleder ved Det humanistiske fakultet, forteller at de store utskiftningene skyldes uheldige omstendigheter og mener situasjonen vil bedres fremover. – Studieveilederstillingen ved kunstvitenskap har vært forholdsvis stabil inntil for ca. to og et halvt år siden. Årsaken til at det siden da har vært veldig store utskiftninger, har vært at folk har flyttet og fått nye stillinger. Dette er ikke noe vi rår så veldig mye over, forteller hun.

Hva mener du om kritikken som kommer fra studentene om at studieveilederne mangler den nødvendige kompetansen?

– Vi setter krav om at studieveilederne skal ha utdanning av høyere grad, fortrinnsvis innenfor humanistiske fag. Vi vurderer også referanser og har intervjuer for å sørge for at de som bli ansatt har de nødvendige

kvalifikasjonene. Eventuell tidligere praksis vil også være med i vurderingen, sier hun.

Kjønsnes forteller at studieveilederens rolle er å gi generell veiledning i forhold til oppbygging av graden og lignende. – Det er synd om studentene har misforstått studieveilederens rolle. Når det gjelder mer spesifikk og inngående fagveiledning, så må man ofte henvende seg til faglærere. Samtidig beklager hun at den store utskiftningen som har forekommet, har skapt problemer for enkelte studenter. – Dersom det har skjedd krøll i forbindelse med tilpasninger av grad, utenlandsopphold eller godkjenning av fag, så beklager vi dette. Det er selvfølgelig ikke ønskelig med en så hyppig grad av utskiftning som vi har sett, sier hun og opplyser at fakultetet nylig har lyst ut to nye stillinger som studiekonsulenter og håper situasjonen vil bedre seg.

– Tar tilbakemeldingen alvorlig

Samtidig som Kjønsnes kjenner til noen av tilfellene ved kunstvitenskap, har hun inntrykk av at det på generell basis fungerer bra ved faget. – Vi har nylig gjennomført en evaluering av masterprogrammene ved fakultetet uten at det har kommet noen konkret kritikk angående utskiftningen ved kunstvitenskap. Vi har i tillegg emneevaluering på slutten av hvert semester, sier Kjønsnes og oppfordrer studenter å ta de formelle kanalene om de har kritikk å komme med. – Vi tar der tilbakemeldingen vi får alvorlig, avslutter hun.

JØRN NORMANN PEDERSEN
INGRID HALVORSEN (FOTO)

Sluttspurt for Bologna-prosessen

MINISTRENE: Daværende utdanningsminister Kristin Clemet på forrige møte om EUs Bologna-prosessen i 2005.

Ministermøtet i London senere i mai skal markere sluttspurten for Bologna-prosessen og startskuddet til en europeisk høyere utdanning i harmoni.

Den 17. og 18. mai møtes utdanningsdelegasjoner fra 45 europeiske land i London. Europas utdanningsframtid etter Bologna-prosessen formelle avslutning i 2010 står på agendaen. I den norske gruppen på fem personer som skal delta er blant annet lederen for Studentenes Landsforbund, Katrine Elida Haaland og kunnskapsminister Øystein Djupedal med. – Det er viktig for oss å ha studentene med på laget, sier Djupedal. – Vi er i bunn og grunn enige med studentorganisasjonene. Det er ikke alle land fornt, fortsetter han.

Et lukket Europa?

Under forrige ministermøte i Bergen i 2005 ble bekymringen om et lukket utdanningseuropa presentert. Medlemmene i den såkalte Bologna Follow-Up Group (BFUG) har siden den gang utredet prosessen globale perspektiv for å unngå nettopp dette. – Når prosessen avsluttes, mener jeg det globale perspektivet bør stå høyest på dagsordenen, sier kunnskapsministeren. – Vi må unngå en europeisk utdanningsfestning som vanskeliggjør studentmigrasjon inn og ut av Europa. Internasjonalitet og studenter både fra

Europa og utenfor øker kvaliteten på utdanningen, sier han videre. Resultatet av BFUGs utredninger presenteres på møtet.

– For alle

Den såkalte sosiale dimensjonen av prosessen skal også diskuteres. Den skal sørge for at utdanningen i Europa er åpen for alle studenter uansett etnisitet, kjønn, alder og handikap. For den norske delegasjonen fremstår akkurat denne siden av prosessen som viktig.

– Fra et norsk ståsted er nettopp "tilgang for alle" et viktig prinsipp. Vi ønsker først og fremst at skolepengeordningen skal avskaffes, slik at potensielle studenter ikke faller utenfor av økonomiske årsaker, sier Djupedal. Land som Storbritannia og Irland krever i dag skolepenger av betydelig størrelse. Djupedal legger ikke skjul på at ønsket om gratis utdanning ikke sammenfaller med interessene til alle prosessen deltakerland.

Studentinnflytelse

Den europeiske studentorganisasjonen ESIB omfatter 50 studentorganisasjoner fra 37 europeiske land, Norsk Studentunion og Studentenes Landsforbund er inkludert. Organisasjonen er medlem både i prosessen styre og i BFUG og vil naturligvis delta under møtet i London. De har aktivt drevet lobbyvirksomhet rettet mot delegasjonene til deltakerlandene. ESIBs kampsak er klar: – Studentene er Europas fremtid. Gi studentene større innflytelse

i utformingen av fremtidens utdanningseuropa også etter 2010, lyder en pressemelding i anledning det forestående møtet.

Et Bolognaparadoks

Lei av studiene? Ta mastergraden i utlandet på halvert tid.

En interessant bieffekt av Bologna-prosessen inntog over europeisk utdanning frister mange norske studenter ut av landet. Selv om det er opp til hvert enkelt land å gi ut grader, legger prosessen føringer for hva som kan kalles en mastergrad. Samtidig åpner den for tolkning av lengden til et mastergradsstudium. Resultatet er at norske toårige mastere kan tas på ett år i utlandet og bli likt anerkjent. Både ANSA og Kunnskapsdepartementet kjenner til forskjellene.

– Selv om det ligger føringer fra Bologna om hva som skal være en bachelor og hva som skal være en master, så finnes forskjeller i praksis. Land fortolker forskriftene på forskjellige måter. Norge har tolket det til at det i prosessen ligger et femårig krav til mastertittelen. Tre år bachelor og to årig masterutdanning er den vanligste modellen og den vanligste fortolkningen, sier Torhild Johanson i Kunnskapsdepartementet. Hun legger til: – Da Bolognaprosessen startet og Kvalitetsreformen ble utviklet, var det ingen i våre fagmiljø som ønsket

at mastergraden skulle bli mindre enn fem år. Britene, som tilbyr ettårige mastere, har en annen sammensetning av bachelorgraden og en helt annen struktur. Det har aldri vært en tema å forkorte graden til fire år, når fem er det vanlige i størsteparten av Europa.

– Svært attraktive

Elisabeth Josephine Lackner i ANSA peker på ulike utdanningstradisjoner fra land til land som årsaken til varighetsfenomenet. – Det er også verdt å nevne at ettårige mastere gjerne er svært intense og innebærer tolv måneder med studier og ikke ti måneder slik et norsk masterår innebærer. Lackner vet at mange norske studenter velger slike masterutdanninger: – Ettårige mastere i utlandet er svært attraktive. Tidsperspektivet er selvsagt et trekkplaster. I tillegg finner man mastere som er mer spesialiserte enn dem i Norge. Mange norske studenter synes dette er appellerende. Hun legger til at disse masterprogrammene kan virke skremmende på norske studenter, som ofte må belage seg på mer studering og bratt læringskurve i tillegg til nytt land og nytt språk. Interesserte studenter må også belage seg på å betale mer i skolepenger enn den norske semesteravgiften.

MAGNUS DALE
EU-KOMMISSJONEN (PRESSEFOTO)

NYHETER | DUELL

Fremskrittspartiet – for folk flest?

DUELL: Magnus Marsdal, venstresidas wonderboy, i duell med Kristoffer Kanestrøm, wonderboy hos Tromsø Fr, om FrP-koden.

I FrP-koden hevder Magnus Marsdal at Nord-Norges største parti vil legge ned landsdelen. Tromsø FrPs Kristoffer Kanestrøm mener at partiet er verdt et forsøk ved makta.

Hvorfor er Frp blitt så stort?

Magnus Marsdal: Tja. Er jo ikke så lett å si det. Jeg bruker jo 350 sider på nettopp det. Det er mystisk at de er store i Nord-Norge siden de vil legge ned landsdelen. Men noe av det viktigste er at de fremstår som et modig og folkelig høyreparti. Det teller ekstra mye siden de ikke møtes av et modig og folkelig venstreparti. Det er ikke noe modig over regjeringa som sitter nå, som får panikk ved tanken å ikke følge handlingsregelen. Handlingsregelen er etter mitt syn bare noen ord på et ark. Det er ikke noe folkelig ved politikken til den regjeringa der. Det tror jeg oppsummerer noe. FrP kalles høyrepopulister, og jeg mener at venstreelitismen har spilt høyrepopulismen god. Da den sosialdemokratiske eliten begynte å føre en elitistisk politikk der EU-direktiver går foran alt og Norges bank bare kan herske over renta, Nord-Norge skal bare holde kjeften sin for nå har vi fått en fin handlingsregel. Når de ble elitistiske så åpnet de for populismen på høyresiden. Ytre høyre ble folkelig samtidig som venstreeliten ble ufolkelig. Jeg mener det er en sammenheng her.

– De har viktig symbolsaker i Nord-Norge som for eksempel vei, bensinpriser og scootertraseer for de som driver med det og sånne ting som kanskje høres ut

som enkeltsaker som ikke er så store, men er viktige symbolsaker siden de utløser spørsmålet om “Hvem er det som skal bestemme?” Skal det sitte noen søringer og bestemme nøyaktig hvor asylmottaket skal ligge, hvor scooteren skal kjøre, skal det sitte noen søringer og bestemme at vi ikke har råd til vei her. I det hele tatt, skal det sitte noen andre og herske over oss? Dette er ganske viktige spørsmål for folk, ikke minst utenfor Oslo. Nå har FrP på en eller annen måte klart å fange opp litt av den energien, og være et slags antistatsparti. Det kommer til å gjøre situasjonen verre for de som stemmer på dem, men det er nå en annen ting, forsetter han.

Kristoffer Kanestrøm: Noe av det Marsdal sier tror jeg stemmer bra. Særlig det med at vi fremstår som et folkelig parti mens noen av de andre partiene, spesielt de på venstresiden, fremstår som mindre folkelige. Spesielt den venstreeliten, eller kultureliten. En viktig forskjell på oss og for eksempel Arbeiderpartiet er at mens de snakker til folk, og har en ovenfra og nedholdning, så snakker vi med folket. Alt snakket om en FrP-kode og at alt skal være så komplisert er egentlig en stor misforståelse. Hvis det finnes noe som en FrP-kode så er den i så fall så enkel at våre politiske motstandere ikke kommer til å forstå den noensinne. Vi har en fornuftig og god politikk for folk flest. Det er derfor vi er blitt så store som vi er. Det er ikke noe voldsomt som det Martin Kolberg legger opp til.

MM: Jeg tror jeg og Martin Kolberg er enige om det meste når det gjelder hva som er feil med Fremskrittspartiet. Forskjellen på meg og Martin Kolberg

er at jeg i tillegg til å undersøke hva som er galt med Fremskrittspartiet, også undersøker om det kan tenkes at det muligens er noe galt med Arbeiderpartiet også. Den problemstillinga har ikke Kolberg tenkt på. Arbeidsfolk i Norge har stemt til venstre tradisjonelt. Når denne gruppa nå havner hos FrP så må man studere hva som har gått galt i Arbeiderpartiet, og det skriver jeg en del om i denne boken.

– Men det er faktisk ikke så enkelt som Kanestrøm her sier, at folk vil ha den der flotte politikken til FrP. For jeg har sjekket hva velgerne faktisk mener. Og på helt sentrale spørsmål så er de helt uenig med partiet. Dette er litt mystisk. Flat skatt for eksempel er faktisk 65 prosenten av FrP-velgerne uenig i. Her hører de ikke på folk flest. De hører ikke engang på sine egne velgere. De har en ganske rabiat rikmannspolitik. Folk tror de stemmer på Robin Hood, men så stemmer de på den kjipe broren til Sheriffen av Nottingham uten å være klar over det. I Nord-Norge for eksempel forsvinner 1,4 milliarder i tilskudd hvis man gjennomfører FrP-politikk. I Nordreisa for eksempel sitter en ordfører fra FrP med 33 prosent oppslutning i ryggen. Hvis de gjennomfører det inntektsbelegget sitt så kommer Nordreisa til å tape 40 millioner av 250 millioner kroner årlig. Da må FrP forklare hvilke skoler og hvilke eldreheim som må nedlegges.

KK: Dette gjelder nok flere partier. Det er ganske vanlig at folk som stemmer på et parti ikke nødvendigvis er enig i alt partiet står for. Om de var det, ville de være totalt hjernevasket. Det synes jeg ikke er voldsomt oppsiktsvekkende.

MM: Det er jeg enig i. Men siden FrP i målingene høsten 2006 var det største partiet i Nord-Norge, er det oppsiktsvekkende at Nord-Norges største parti vil legge ned Nord-Norge. Det blir ikke mye Nord-Norge igjen hvis man gjennomfører FrPs politikk.

KK: Det blir slik når man leser Fremskrittspartiets partiprogram slik fanden leser bibelen. Dette er en holdning om at FrP sine tillitsvalgte i landsdelen er dumme siden de vil legge ned landsdelen de selv kommer ifra. Jeg kunne aldri bodd noe annet sted enn her nordpå. Vi vil ha en omfordeling i form av lavere skatter og avgifter. Vi vil ha et helt annet system. Nå har vi prøvd alt mulig annet.

MM: Det der er ikke noe argument for virkningene av lavere skatter og avgifter vil bli like for hele landet, og dermed er det Kanestrøm viser til ikke noe distriktspolitisk virkemiddel i det hele tatt. Dette vil bli århundrets eksperimenter rett inn i FrP-tåka. Det kan være en murvegg der, men man bare kjører på.

KK: Man vet ikke hvordan dette vil bli før man har prøvd det. Hvis det er det folk ønsker synes jeg folket kan få lov til å se. Og hvis det er sånn at FrP vil legge ned landsdelen tror jeg folk vil merke det ganske fort.

Vi sier duellen ble uavgjort og lar folket bestemme.

**ROBERT VANGSTAD UTVIK
JØRN NORMANN PEDERSEN (FOTO)**

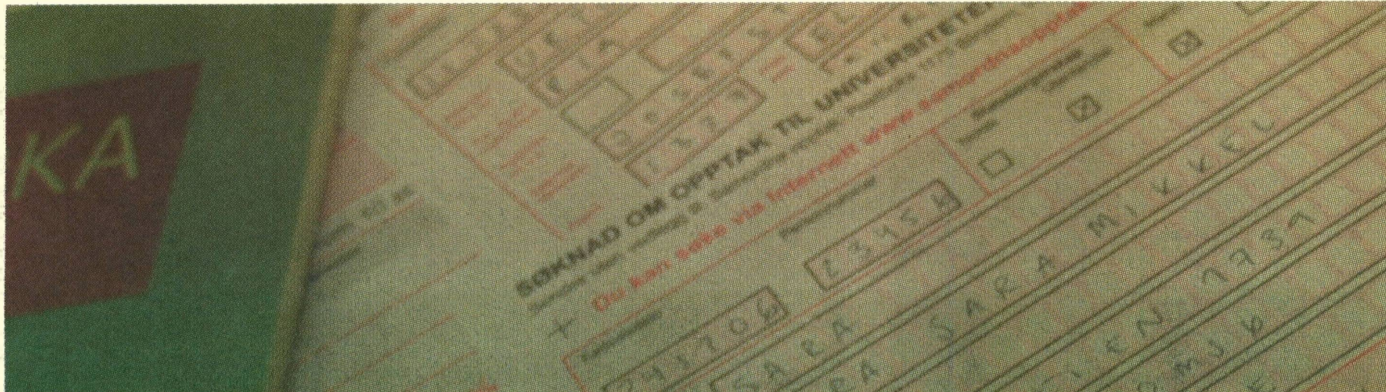
Oppgang i antall søkere

Etter fjorårets nedgang i søketallene til Universitetet i Tromsø, viser ferske tall fra Samordna opptak en økning på 0,6 prosent.

Rektor ved Universitetet i Tromsø, Jarle Aarbakke, mener en økning på 0,6 prosent i førsteprioritetsøkere (søkere med studium ved Universitetet i Tromsø på 1. plass – journ. anm.) er gledelig. – Det er ikke en veldig stor prosentvis økning, men tar man nedgangen i fjor i betraktning, er enhver økning velkommen, sier Aarbakke, som forteller at det kun er Universitetet i Tromsø, NTNU i Trondheim og Landbrukshøgskolen på Ås som har hatt oppgang i søketallene i år. Alle andre har hatt nedgang.

Enkelte studier med stor oppgang

Videre forteller Aarbakke at enda den totale økningen er liten, har enkelte studier nytt enorm framgang. – Ved Institutt for geologi har vi hatt en oppgang på 76 prosent, noe som er et resultat av at instituttet har gjort et veldig systematisk arbeid ved å følge opp potensielle søkere. Også ved tannlegestudiet har vi hatt en oppgang på

ØKNING: Universitetet i Tromsø har hatt en oppgang i antall søkere på 0,6 prosent, viser tall fra Samordna opptak.

18,4 prosent. Dette er svært bra, forteller Aarbakke. Tall fra Samordna opptak viser imidlertid også en del nedgang ved andre institutter, som for eksempel biologi, som har hatt 45,2 prosent nedgang.

Problematisk konkurransesituasjon

Universitetet i Tromsø har lenge hatt en politikk om ikke å legge av store midler for aktiv reklamering av sine studietilbud gjennom for eksempel reklamefilmer og lignende. – Vi har tradisjonelt sett ment at statens penger bør brukes til forskning og utdanning, ikke konkurranse mellom offentlige utdanningsinstitusjoner, sier Aarbakke og fortsetter: – Hvor mye

penger vi skal bruke på markedsføring er likevel en kontinuerlig debatt vi må ta. Man kan lett bli presset inn i en situasjon hvor vi rett og slett må sette av store midler for å møte utfordringen fra andre læresteder.

Utfordring å holde på studenter

Aarbakke forteller videre at tross til for at Universitetet i Tromsø ikke har satt av store midler til markedsføring, så har de likevel noen tiltak de vil sette i verk til høsten for å holde på studenter som

kommer til byen. – Hva som skjer til høsten er foreløpig hemmelig, smiler Aarbakke og forteller det er viktig for Universitetsledelsen å holde på de studentene som kommer. – Søkere er én ting. Det er også viktig å se hvor mange av de som faktisk møter opp og ikke minst hvor mange som blir værende over lengre tid, avslutter han.

JØRN NORMANN PEDERSEN
(TEKST OG FOTO)

Høstsemester	2005	2006	2007
Antall søkere (1. pri)	2024	1828	1835

Drivkraft legges ned

Etter knapt ett og et halvt år i drift har nå Student-samskipnaden besluttet å legge ned Krafts trenings-senter i byen, Drivkraft.

Styreleder og studentrepresentant i Studentsamskipnaden i Tromsøs styre, Tor Arne Morskogen forteller at avviklingen av Drivkraft kommer etter oppfordring fra Brukerutvalget for studentidrett i Tromsø. Brukerutvalget består av representanter fra studentdemokratiet og TSI. – Underskuddet i studentidretten i Tromsø skyldes i all hovedsak Drivkraft. Det er svært få studenter eller idrettsgrupper som benytter lokalene. Dette er bakgrunn

for at de nå skal avvikles, forteller Morskogen. Bjørn Karlsen, daglig leder ved studentidrettshallen Kraft, gir sin støtte til Morskogen. – Lokalene er blitt for lite brukt, så vi har tatt en beslutning med Brukerutvalget for studentidrett og funnet ut at det mest hensiktsmessige er å avvikle tilbudet, sier han.

Svekker tilbudet for Høgskolen

I dag disponerer dansegruppen Dansademika lokalene til Drivkraft. Sara Tokle fra Dansademika kan fortelle at de ikke har blitt informert om avviklingen før Utopia ringte. – Men vi var den eneste gruppen som holdt til på Drivkraft, så jeg skjønner at det koster mer enn det ga, forteller Tokle.

Videre forteller Tokle at de håper de får tildelt nye lokaler når driften av Drivkraft vil avvikles.

– Mange av våre medlemmer er TSI-medlemmer, så vi regner nesten med å få nye lokaler på Kraft ved Universitetet. På den andre siden så svekker dette tilbudet for Høgskolestudenter, da lokalene ved Universitetet ligger langt unna fra Høgskolen. Dette er vi naturligvis misfornøyd med, avslutter Tokle.

Regner med kompensasjon

Morskogen forteller han regner med kompensasjon for tap av lokaler vil være på plass, men at dette ikke er Samskipnadens ansvarsområde. – Jeg regner nesten med dette vil ordne seg og at brukerutvalget har vært gjennom

problemstillingen før de besluttet å avvikle driften, sier han.

Bjørn Karlsen fra Kraft forteller man vil komme fram til en løsning hvor alle får tilbud om plass.

– Lokalene vil avvikles i løpet av et halvt år. Vi vil sammen med TSI se på hvordan vi skal få i stand en ny fordeling, slik at de gruppene som idag er på Drivkraft vil få tilbud om plass på Kraft ved Universitetet.

JØRN NORMANN PEDERSEN
(TEKST OG FOTO)

NYHETER | ARBEID, STUDIER

– Arbeidserfaring viktigere enn studier

BURGER FORAN VEKTTALL: Har du servert noen slike på Burger King er du mer ansettbar, hevder en ny svensk undersøkelse.

Et halvt år som burgerflipper på Burger King er mer verdifullt enn et ekstra semester i statsvitenskap, hevder en svensk undersøkelse.

Det mener 59 prosent av 200 spurte arbeidsgivere i en ny undersøkelse fra den svenske bedriften SIFO Research International. I tillegg mener 85 prosent av personalsjefene at yngre personer med høyere utdanning ofte mangler tilstrekkelig arbeidserfaring.

– Studentene må bli flinkere til å kommunisere verdien av de akademiske erfaringer de har opparbeida seg gjennom studietilværelsen, mener førstekonsulent Lars Buseth ved Karrieresenteret på Universitetet i Tromsø.

Kan kompenseres

Buseth mener at dersom studentene blir flinkere til å formulere og sette ord på sine erfaringer som student, kan dette kompensere for den eventuelle arbeidserfaringa man måtte mangle.

– I veiledningssammenheng opplever vi at mange studenter er flinke til å kommunisere sine faglige kunnskaper, men mindre oppmerksomme på erfaringene sine fra selve studiesituasjonen.

– Studentene må bli seg selv litt mer bevisst på dette punktet, og prøve å legge ord på hvordan deres kompetanse, både fagmessig og gjennom de ferdighetene de har opparbeida seg gjennom studielivet,

kan gagne den aktuelle bedriften de søker hos.

– Dersom man ikke er tydelig på dette, kan arbeidsgiver fort vektlegge arbeidserfaring over studier, sier han. *Hvorfor vektlegges arbeidserfaring i så stor grad?*

– Ved ansettelser tror jeg arbeidsgiver både ser på de formelle kvalifikasjonene som søkerne har, men jeg tror også de er interessert i andre typer egenskaper. Da tror jeg andre aktiviteter utenom selve studiene har en del å si. At man har vært borti kundebehandling og servicefunksjoner kan være attraktivt og trygghende for arbeidsgiver, utdyper Buseth.

Hva vil du råde studenter til å gjøre ved siden av studiene for å være så attraktive som mulig for arbeidsgiver?

– Jeg vil råde dem til å først og fremst bli så god på fag som mulig. Jeg snakker ikke bare om karakterer, men man

må være i stand til å omsette faget sitt så god som mulig i en jobb- og problemløsningssammenheng.

– Allerede på søknadsstadiet er det kjempeviktig at søker får fram overfor arbeidsgiver hvilken nytte de kan dra av det faget man har studert.

Nye miljøer

I Norge er det en tendens til at man kun får seg jobb innenfor det aktuelle faget man har studert, mens det på kontinentet finnes en større kultur for at man kan gjøre seg en karriere innenfor et fagfelt som egentlig har liten relevans i forhold til utdanninga. Førstekonsulent Buseth mener både arbeidsgivere og arbeidssøkere ikke må være redd for å tenke nytt når det kommer til faglig relevans og karrieremuligheter.

– Den årlige Arbeidslivsdagen på Universitetet og Karrieresenterets traineeordning er en måte å prøve å

kople arbeidsgivere og arbeidssøkere sammen i en erkjennelse av at nye perspektiver og impulser fra ulike fag kan gagne bedriftene.

– Det er en viktig utfordring som jobbsøker å kommunisere hva ens akademiske erfaring innebærer, da mange bedrifter ikke har reflektert over hva slags akademisk erfaring de trenger. Arbeidsgiverne burde kanskje tenkte litt bredere og dypere om hva slags kompetanse de kan ha nytte av, særlig i disse tider med stramt arbeidsmarked.

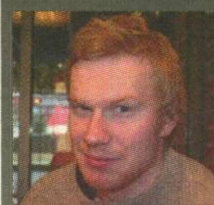
– Det gjelder å lete i litt andre miljøer enn man tradisjonelt har gjort, avslutter Buseth.

**MAGNUS A. HOLTE
JØRN N. PEDERSEN (FOTO)**

3 på gata

1. Har du jobb ved siden av studiene?
2. Hvor viktig tror du arbeidserfaring ved siden av studiene er når du skal søke jobb etter endt utdanning?

Gunnar Moe

1. Ja, ekstravakt ved UNN.
2. Jeg tror det er veldig viktig. Jeg tror nok fag vil veie tyngre, men det er nok veldig

viktig å vise til at man har erfaring fra arbeidslivet.

Vidar Andreassen

1. Ja, ved Langnes omsorgsboliger og på Hi-Fi-senteret i byen.
2. Tror det er viktig å vise til at man har arbeidserfaring.

Det kan ikke telle annet enn positivt at man har jobbet ved siden av studiene, mener jeg. I tillegg hjelper det på økonomisk

Merete Odland

1. Ja, saksbehandler i NAV.
2. Så lenge det er arbeidserfaring relevant til det man ønsker å arbeide med etter

endt utdanning, så tror jeg det er veldig viktig.

– We should take the first step

SOCIALIZING: ISU's cabintrip wasn't just all work and no fun. Here some participants are singing karaoke.

From the 20th to the 22th of April, the International Students' Union organised a cabintrip to Skibotn, 140 kilometers from Tromsø.

– Whenever you feel like you have a problem, the best thing to do is to work on it until you get it fixed, says Franziska Jensen, German student at the University. She's not the only one who thinks that way. All of the 30 participants on the cabin trip to Skibotn attended the debate on internationalization and integration of foreign students all agree that something should be done.

Better communication needed

Regarding the question whether international students in Tromsø have any kind of problems they think they need to fix, Melvin from Nicaragua thinks there have been a lot of efforts made. Both the administration and student

organizations have been trying to make a better environment for the international students, but still, there's an extra effort to be made. – For example, how many times did they ask if we have had any kind of problem when we go to the bank or other offices in town? After the introductory week, how often did they meet us to ask if we faced any difficulties of any kind? They should talk to us more often to create confidence and make it easier for them to get feedback from us so they can adjust their policies, Melvin says.

So there seems to be a lack of communication between the administration and international students. The same problem was made even clearer when it comes to translation of signs, some forms, and specially the University website to English. The same can be said of documents that are aimed at informing students on what is done in the administration in the process of internationalization.

Integration on an individual level

– If we are concerned with integration, we should also talk to Norwegian students, invite them to this kind of forum and so on, Franziska Jensen argues.

This has been done, unsuccessfully. Therefore we have to put an heightened effort on communication and cooperation between the student organizations present on campus. – But it's not only the task of the administration and the policy makers. It should be done at a more individual level, Jensen says. – On my floor for example, we are very social and meet all the time, have dinner and go out together. That is because we want to do it. If you want to be integrated, do something yourself, she continues.

After the debate, a questionnaire was distributed and filled by everyone. Some more forms will be filled by Norwegian students in Tromsø. From the analysis of the results, a report will be written

and sent out. Rob Cooper from England is in charge of the report. – The results presented by the report won't be a surprise, Rob says.

But if this was the case, does it mean that it will reveal problems already known? In that way, it's about time to make things change. – We will present the report to the principle at the University of Tromsø, the administration and everyone interested in the international students' issues. We'll also forward it to the next board of the International Students' Union for them to follow it up. By doing so, we want to make sure that the suggestions we make will be realized or in any case remind them about it if they forget, Rob says. Let's hope not.

**DIEUDONNÉ NDANGA
MICHAL WYSOCZANSKI (PHOTO)**

Anders, from USA

I've had a lot of fun since the beginning, it's been great being outside for the whole weekend, having a new place to explore. I slept outside from Friday to Sunday. I was a bit disappointed we couldn't watch the originally planned film and discuss it on Friday night, but I think that it was a fantastic opportunity and we should try to repeat it in the near future. As for the venue it's great, and the surrounding nature is just amazing!

A fairly adventurous group of us decided to go hiking to the mountain. The hiking was not a very big adventure, but it was a very nice start. In the beginning some group members were not sure if they would take the "plunge" and go very far. The fact that the group remained

together encouraged some of the member to explore more than they would do alone; motivated some to try a bit harder. When we reached an open space in the hill, the view of the fjord and the far mountains, were a very nice reward. Everyone was excited about that. Having this kind of playground may encourage people to work together a bit more, to cooperate and integrate with each other, exploring their own capabilities. I have met people here that I have seen around, but never talked to before this trip. Now I have some kind of relationship, it's interesting to talk to someone you never talked before.

Irina, from Russia:

It has greatly improved integration amongst us, it is a pity that we couldn't convince Norwegian students to join us as well, despite the invitations. We had the opportunity to get to know each other better, and it's been a huge contribution. I think that a lot has been done, so far to integrate international students. There are places and events where students can meet and interact, get to know each other better. But there is also a lot to be done, especially when we think about the integration between international and Norwegian students. As the main positive aspect I'd mention communication; negative? I have nothing to mention that has been negative. Not yet, at least. It was a pity that we didn't have more

students taking part on this great trip. They have missed a lot. We would have had even a better trip with more students, both Norwegians and internationals.

Concerning the support we have got from the University of Tromsø to make this trip a reality, I think it's been good. It's important to support to bridge the gap between students and next time I hope more Norwegians will join too.

ARTUR ALBUQUERQUE (TEXT)

FOKUS | PROSTITUSJON

Menneskedukkene

HJELPENDE HÅND: Alja Kalinina, leder for krisesentrene i Murmansk, arbeider aktivt for å bekjempe trafficking og prostitusjon.

Noen gjør seg selv til salgsvare for å få endene til å møtes, andre etter å ha blitt fratatt sine rettigheter som menneske.

Det sitter en enslig kvinne ved et av bordene i Barentsbar på hotellet Poljarnie Zori i Murmansk. Det er ennå stille, men snart vil det yre av liv her. Mange av gjestene på hotellet er nemlig festglade ungarer eller businessmenn fra nabolandene, og slik blir hotellet et ideelt sted for kjøp og salg av seksuelle tjenester.

Frivillig initiativ

Kvinnen i baren heter Alja Kalinina, men går under kallenavnet Alla. Hun er psykolog og leder for fire krisesentre i Murmansk fylke.
– Jeg har arbeidet aktivt med trafficking og prostitusjon siden april 1995, da organisasjonen vår ble opprettet. En jente tok kontakt med meg etter et besøk i Finland, og fortalte at hun hadde blitt voldtatt av tre menn. Hun turte ikke melde overgrepet til politiet fordi hun var

redd mennene ville oppspore og straffe henne. Det var da jeg bestemte meg for å forsøke å hjelpe disse kvinnene, sier Kalinina.

– Vi var ni damer som startet arbeidet sammen. I begynnelsen møttes vi hjemme hos hverandre, drakk te og lyttet til dem som trengte det. De fleste av oss har selv vært prostituerte. Det er mye enklere å åpne seg for mennesker som har opplevd det samme. Klientene mine tror nok at jeg også har vært i deres situasjon, smiler hun.

Får utenlandsk støtte

Etter at grensene ble åpnet på nittitallet som følge av Sovjetunionens fall, ble etterspørselen etter russisk tobakk, sprit og kvinner stor i nabolandene.

– I 1996 ble jeg oppsøkt av en finsk organisasjon i Lappland som jobbet mot kjøp og salg av kvinner og barn, og samme år begynte vi utbyggingen av krisesenteret her i Murmansk. I dag mottar vi pengestøtte fra samarbeidspartnere i Sverige og Finland, men har endelig fått til et samarbeid med andre frivillige

organisasjoner i Murmansk. Det er viktig for oss at vanlige russere har begynt å anerkjenne at dette er et stort problem, sier Kalinina.

Med støtten fra utlandet kan senteret nå tilby klientene et sted å oppholde seg midlertidig etter behov.

Tilbyr gratis jusshjelp

Det er stor etterspørsel etter tjenestene senteret tilbyr. Bare i løpet av det siste året har 1500 kvinner vært innom senteret, og 1075 telefonsamtaler har blitt registrert.

– Vi har nitten frivillige arbeidere på sentrene, og et team bestående av psykoanalytikere, jurister og

sosialarbeidere.

Hver onsdag tilbyr vi våre klienter gratis jusshjelp, sier hun.

– Det er mye skam

og moralske kvaler gjemt i hjertene til disse kvinnene. De driver en virksomhet man helst ikke snakker om.

Hun forklarer at de fleste av kvinnene lever et dobbeltliv, der de den ene dagen er gode mødre som hjelper barna med leksene, mens de den neste dagen er et leketøy for kåte horekunder.

Ulykkelige skjebner

– Den siste tiden har vi hatt en ung mor og hennes lille sønn boende hos oss. Kvinnen har vært i fengsel for en kortere periode, men da hun slapp ut var hun fratatt alle pengene, passet og papirene sine. Hun sto på gata med en liten unge og en løslatelsesattest. Hun søkte hjelp hos SOS-barnebyen i Murmansk, men de rådet henne bare til å adoptere bort ungen. En av de andre kvinnene som hadde vært i fengselet samtidig som henne inviterte henne til å bo hos seg og kjæresten, men bare så lenge hun kunne betale dem 1500 rubler i måneden. Fordi hun ikke kunne få seg noen vanlig jobb uten papirer, ble hun tvunget til prostitusjon. Da det viste seg at hun ikke klarte å betale dette beløpet, nektet paret å gi henne ungen tilbake. Først da hun ikke så noen andre muligheter kom hun til oss, sukker Kalinina.

– I går var vi på innflyttingsfest hos henne i den nye leiligheten hennes. Skjønner du hvorfor man gidder å holde på? Hver gang jeg hjelper en av disse kvinnene forstår jeg hvor viktig vårt arbeid er, avslutter hun.

” De fleste av kvinnene lever et dobbeltliv

På grensen til umoralsk

– Det er helt utrolig hvordan mange norske menns moral forsvinner når de trekker over grensen til Russland, sier Bjørn Richard Monsen fra Redd Barna.

Bjørn Richard Monsen fra Redd Barna Nord-Norge forteller at med Redd Barnas engasjement i Murmansk kjenner de godt til situasjonen med trafficking. Selv om barneprostitusjon er økende og stort problem i verden, mener Monsen at problemet i Russland i hovedsak dreier seg om russiske kvinner som blir utnyttet av norske menn. – Først og fremst er det unge jenter over 18 år som er involvert i prostitusjon mellom grensen Norge-Russland. Det er som norske menn glemmer sine moralske prinsipper når det gjelder russiske kvinner. Når det gjelder barneprostitusjon mellom landene, så er det heldigvis, så vidt vi

vet, lite som skjer. Likevel er kvinnene som blir berørt ofte mødre i vanskelige situasjoner, og dermed blir barna, som er det vi fokuserer på, også påvirket av dette, sier han.

Avventende i kriminaliseringsspørsmålet

Redd Barna har tross lave tall om barneprostitusjon i Russland informasjon liggende på flyplasser i Kirkenes og Tromsø. Dette er for å minne eventuelle overgripere på at hvis norske menn tatt for overgrep mot barn i andre land, vil de bli dømt etter norske lover. Barn er i tråd med FNs barnekonvensjon barn under 18 år og i Norge er straffen for seksuelle tjenester med barn bøter eller fengsel opp til 2 år. Straffen øker hvis barnet er under henholdsvis 14 eller 16 år, og i de groveste tilfellene kan strafferammen økes til 21 år. Dette gjelder selv om en hevder at en var uvitende til personens alder. På spørsmål om en lov som kriminaliserer horekunden i Norge svarer Monsen: – Slik det er nå har

barn beskyttelse fra norske overgripere gjennom norsk lov. Det er usikkert om en eventuell kriminalisering av horekunden i Norge vil ha samme effekt for kvinnene som er utsatt. Vi må i det tilfellet avvente og se hvordan en slik lov vil se ut før vi kan vurdere konsekvensene.

ANJA SALO OG HELENE SKJEGGESTAD

De glemte kvinnene

Kun en kort flytur skiller Tromsø i Norge og Murmansk i Russland. Det vet norske menn å utnytte seg av.

Mens mørket senker seg over Murmansk by, stiger stemningen i Barents Bar på hotellet Polarnij Sorij. Som kvinnelige observatør registreres det at kvinnene er russere og at de fleste menn er norske. Dette bekreftes av beboerne i byen som kan fortelle at folk fra Finland kommer hit for å jobbe, at folk fra Sverige ikke lenger kommer fordi svenskene har kriminalisert horekunden, men at nordmenn fremdeles kommer hit i hopetall for tilfredsstillelse. Kvinnene i baren tar et par drinker før de oppsøker mennene, utveksler et par setninger og de forsvinner sammen for å utføre jobben. I Murmansk er det virkelig flaut å være norsk.

Trafficking = prostitusjon

I dette tilfellet er alt rimelig offentlig og sjent, men mennene i baren er bare en side av kontakten mellom norske menn og russiske kvinner. Human trafficking, vårt tids slaveri, involverer i dag på verdensbasis ca 4 millioner kvinner, og i Norge melder Pro-senteret i Oslo om ca 2000 kvinner. Man må her regne med store mørketall. Strømmen av mennesker

går som oftest fra u-land til i-land, og utnytter kvinner i økonomisk krise, ofte gjennom en mellommann, hallik, som de jobber for, men også gjennom personlige avtaler mellom partene der kvinnen blir lovet et bedre liv. Mange argumenterer derfor for at trafficking på mange måter er frivillig, og kan dermed ikke regnes inn under prostitusjon. Definisjonen på trafficking har derfor vært nøye diskutert, spesielt aspektet om den bare skal brukes når tvang og vold er inne i bildet, og om en skal bruke et andre ord enn prostitusjon for å gi kvinnen mer verdighet. FN har derimot blitt enig om en definisjon der alt fra fysisk vold til å utnytte et offers sårbare stilling kan regnes inn under trafficking. Det uttales også at en omforming av begrepene bare vil gi bransjen mer prestisje, ikke kvinnene.

Drømmen om et bedre liv

I Russland har det vært vanlig å oppsøke jenter i vanskelige økonomiske situasjoner, putte dem i buss og transportere dem til et møtested, for eksempel en campingplass, i enten Sverige eller Finland. Her møter de skandinaviske menn, veldig ofte norske menn, som de selger sprit og seg selv til i en ellebill "fest". De blir der i noen dager og tar bussen hjem igjen. På et slikt opphold kunne de tjene nok til å klare seg et halvt år i Murmansk og

de slipper å trekke på gatene, noe som er langt mindre respektert i Russland enn å reise på slike turer. I løpet av de siste årene har det blitt vanskeligere for disse kvinnene å få tak i visum, noe som har ført til at det blir mindre av slike kontrollerte turer, og at mange reiser på egen hånd. Utbredelsen av mobiltelefoni har også gjort det lettere å lage "private avtaler" mellom prostituert og kunde, der kunden som regel lover dem ett bedre liv. På denne måten er det ingen som kan hjelpe kvinnen hvis hun blir utsatt for vold, en situasjon som mer er normen enn unntaket.

Kriminalisering?

Menneskehandelen mellom Norge og Russland viser kjernen av debatten om hvorvidt en skal legalisere horekunden i Norge. En legalisering vil langt på vei kutte ned på omfanget av trafficking, men de som fortsetter vil være de mest desperate og kriseutsatte kvinnene uten nettverk som treffer de mest ekstreme og voldelige horekundene. Likevel viser tall fra Sverige at virksomheten har gått ned med 75 %, men her spørs det om de har husket å ta med kvinnene som sitter innelåst og forslåtte i ungkarsleiligheter, borte vekk fra offentligheten.

HELENE SKJEGGESTAD

News in brief

Students need not apply

When applying for a job, flipping burgers for half a year can count for more than studying one semester. At least this is the case if job applicants don't do a good enough job of emphasizing how their studies have been relevant to the job they are applying to. Or so says research done in Sweden. Lars Buseth at the Careercentre at UiT says that students have to stop downplaying the relevant experiences they gather from their studies, and that they should become more aware of how these can affect their applications, in either direction.

Lovers for sale

Alja Kalinina is in charge of four crisis centers in Murmansk, and she has been working with prostitutes and trafficking since 1995. Prostitution is a big problem in Murmansk, especially regarding Norwegian, Swedish and Finnish men who come over the border to visit women, and also when it comes to Russian women who cross the borders the opposite direction to sell both themselves and cheap Russian booze, something that can earn them as much money in one weekend and they would have to work half a year to get in Russia.

Finishing up Bologna

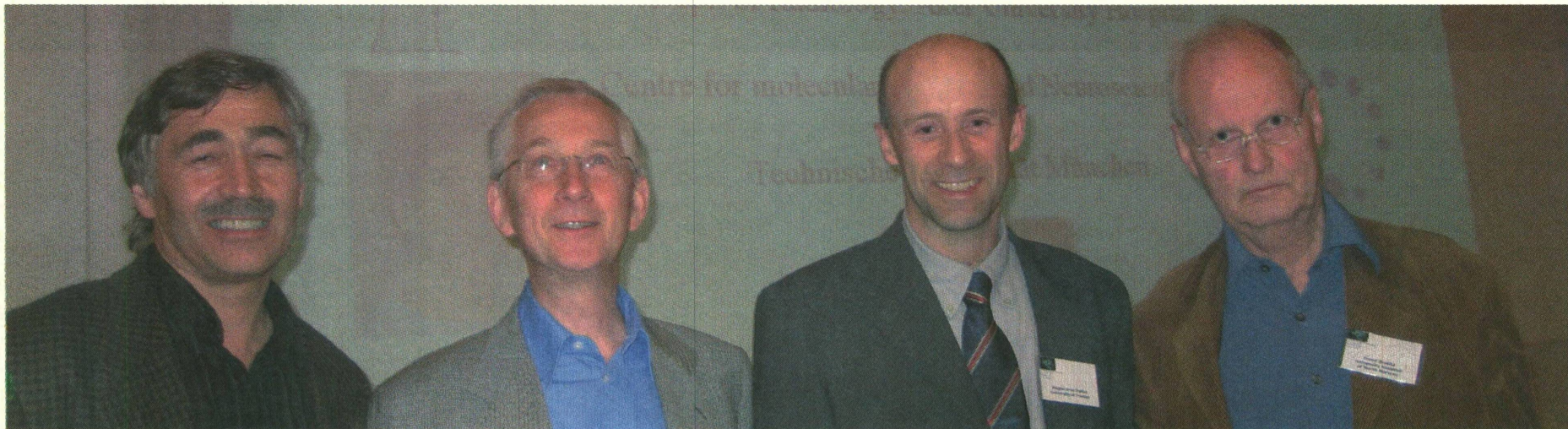
This May, the ministers of education will come together to conclude the implementation of the Bologna process, which is attempting to ensure that all European higher educations will hold up to the same standards, and that a degree in one country will be applicable in another country. The Norwegian delegation also wants to work towards making it easier for people from non-European countries to get educations in Europe, and part of this is lowering the cost of schooling, or possibly removing it completely, although Øystein Djupedal is very clear on the fact that Norway differs from several other countries in this particular aspect.

Conservatives to lead students

On May 7th the newly elected representatives for the student board at the University in Tromsø gathered to elect their new representatives and leaders. Most of the positions were taken by the Conservatives, who also this year will have the leader of the board, Øyvind Mikalsen. He stated that one of the most important issues for him next year is to improve the integration of international students in the Norwegian society.

FOKUS | NEVROVITENSKAP

Brainstorming på høyt nivå

KOMITEEN: (f.v. Torbjørn Eltoft, Svein G. Dahl, Magne Arve Flaten, Trond Brattlid)- B.S Brunvold, W. Heia og T. Klokkervoll var ikke til stede da bildet ble tatt.

26. og 27. april stimet eliten av Europas hjerneforskere sammen til konferanse på Polarmiljøsentret. Vakre animasjoner, komplekse stillbilder og et formidabelt begrepsapparat. Imaging har for lengst blitt vitenskap.

Hvorfor opplever vi smerte? Hvorfor drømmer vi? Bestemmer hjernen alt? Kort sagt: Hvordan fungerer grå og hvit masse?

For første gang i Tromsøs historie har det blitt arrangert nevrovitenskapelig konferanse i byen. Forskere fra store deler av Europa kom sammen for å sammen kartlegge hjernens komplekse natur. Konferansen gikk under navnet "Conference on Imaging in Neuroscience".

Kontaktbygging

- Poenget er å knytte internasjonale kontakter innen nevrofagene og få bedre kjennskap til hva som blir gjort for å redegjøre for hva som skjer i hjernen, forteller leder og en av initiativtagerne til konferansen, professor Magne Arve Flaten, som er vitenskapelig ansatt ved Institutt for Psykologi (IPS) ved UiT. Foruten Flaten står også Svein G. Dahl (professor i farmakologi ved det medisinske fakultet i Tromsø) som initiativtager.

- Alt i alt er vi sju stykker i organisasjonskomiteen og tolv stykker i programkomiteen, forteller Flaten, som er svært takknemlig overfor de øvrige sponsorene som har gjort konferansen mulig.

Liten og stor

Jeg ankommer Polarmiljøsentret klokken 12.15. Noen hyggelige damer gir meg et navneskilt, Utopia-Pressen står det. En katalog med program og presentasjon av foredragsholderne og deres temaer følger også med. Jeg vet ikke helt hva jeg skal vente meg, men et raskt blikk over de ankomne forteller

meg at selskapet er mektig. Professor Joar Vittersø forsyner seg av det arktiske lunsjbordet, mens professor Magne Arve Flaten gjør sine siste forberedelser før konferansen er i gang. Og der har vi professor Bruno Laeng, og ved siden av han stipendiat Morten Øvervoll. Og det ser også ut til at professor Knut Waterloo også har funnet veien. 1.amanuensis Susanne Wiking er observert. Alle har de kommet for å delta, ingen av dem skal bidra. Hva gjør jeg her? Som bachelorstudent og hobbyjournalist føler jeg meg med ett litt liten og begynner å bla nervøst gjennom katalogen min.

Bilder på hjernen

- Imaging innebærer ulike teknikker vi har for å avbilde hjernen på, forklarer professor Flaten, som forteller at det blir benyttet fire ulike kategorier innen imaging: PET, EEG, fMRI og "annet". Med imaging blir det altså mulig å se hva som skjer i hjernen i ulike tilstander og ikke minst hvor og når det skjer. For eksempel er noen områder i hjernen spesielt forbundet med og styrer opplevelsen av smerte, mens andre er forbundet med forelskelse, frykt eller nedstemthet. For at områdene skal kunne virke ordentlig trenger de kjemiske substanser eller *neurotransmitterer*. I dag kjenner man til litt over hundre slike, og mange sykdommer i nervesystemet skyldes ubalanse mellom disse substansene. Med imaging kan man også finne ut mer om disse og videre kartlegge hva som går galt hos personer med psykiske lidelser.

Forskningsfronten

Det er ikke tvil om at denne konferansen er av stor betydning. Imaging har hatt en ekspansiv utvikling, og over påfallende kort tid har de anvendte teknikkene her fått uvurderlig betydning innen nevrofagene.

- Forskerne ved konferansen utgjør forskningsfronten innen nevrofagene,

forteller Flaten og tror at deres metoder muligens er det nærmeste en noen gang vil komme for å kunne forstå hjernens innfløkte natur.

- Det er viktig å huske på at hjernen består av over hundre milliarder nerveceller, så det er enda en del arbeid igjen før vi er fremme, smiler professoren. Han legger til at denne konferansen er svært dekkende for de metodene vi kjenner til innen imaging i dag.

Dyr utvikling

Forelesningssalen er nesten full. Til sammen teller konferansen mellom 160-170 påmeldte, hvorav 70 er studenter fra ulike deler av landet. Professor Svein G. Dahl kjører i gang med å fortelle om betydningen av imaging og hans bruk av metoden i forskning på neurotransmitter- reseptorer og andre viktige makromolekyler i nervesystemet.

- Det var på tide at vi fikk dette til, forteller Flaten i pausen.

- Norge bruker langt mindre av BNP på forskning enn andre land i Europa, og derfor ligger disse landene et stykke foran oss innen imaging, fortsetter han og understreker betydningen som

ligger i å få input fra et internasjonalt forskningsmiljø.

Bruk av imaging er svært kostnadskrevende kan Flaten opplyse om. En PET-scanmaskin koster rundt tjue millioner kroner. I tillegg kommer kompetansen og den generelle driften av maskinen. En MR koster noe tilsvarende. EEG er noe billigere, men også her koster det med kompetanse. Hver metode har sine fordeler, men fMRI er definitivt den mest brukte.

- Med PET kan vi studere forandringer i hjernen over lengre tid, alt fra ett minutt til flere år, mens fMRI er bedre til å fange opp øyeblikkene, temporal aktivitet. EEG kan fange opp svært raske prosesser, så hurtige som ett halvt tiendels sekund. Om du har sett fancy tredimensjonale bilder av hjernen hvor et område er skravert med for eksempel rød-gul-oransje farge har du sett et bilde av

en hjerne hvor fMRI er benyttet som kamera.

Forløpet

Konferansen består av overlappende foredrag på en halvtime. Hver forsker presenterer sine metoder og funn, hvorpå det åpnes for spørsmål fra salen. Undertegnede får bare med seg bruddstykker av hele sammenhengen der powerpointene og animasjonene flyr over lerretet akkompagnert av forskernes velutviklede begrepsapparat. Men til tross for en noe begrenset forståelse faller det meg likevel underlig hvor mye som når frem og hvor interessant og banebrytende imaging er. Og ikke minst etterlater sampillet mellom vitenskapsfolkene og respekten for hverandres forskning et sterkt inntrykk. Forelesningene er delt inn i tre bolker over to dager. Den første bolken er viet til EEG/ERP (Electroencephalographi/EventRelatedPotential), den andre til PET (PositronEmissionTomography) og den tredje til (f)MRI (functionalMagneticResonanceImage). Professor Flaten, som selv forsker på smerte og smertereseptorer, ser spesielt frem til Frode Willoch's smertefordrag som går inn under PET-bolken.

No pain, no brain

Willoch og hans kolleger forsker på hvordan smerte tilkjenner seg i hjernen og hvordan endorfinsystemet virker. De har blant annet funnet ut at smerte ikke kan lokaliseres i ett bestemt senter, men at opplevelsen av smerte er fordelt i ulike dimensjoner, et nettverk, hvor ulike deler av hjernen responderer til disse. Intensitet, trykk og varighet er også nært knyttet til smerteopplevelsen. De har også forsket på hvor viktig oppmerksomhet er i forhold til smerteopplevelse. Men PET kan brukes til mer enn dette.

- Jeg bruker PET for både grunnforskning og som klinisk anvendt diagnosemetode, sier Willoch. Imaging sett under ett har ført til en aldri så liten revolusjon innen nevrovitenskapen. Tror du dette vil gå på bekostning av andre fagdisipliner?

- Nei, jeg har mer tro på konvergens,

FOKUS | NEVROVITENSKAP

IMAGING: Slik kan bruk av imaging fremstå

kommer det kontant fra Willoch, som til daglig jobber ved Radiologisk avdeling (Aker Universitetssykehus) og enheten for dyrePET ved CMBN (Universitetet i Oslo).

Vitenskap om drømmer

Spesialist i klinisk fysiologi og kjernemedisin, Ian Law fra Rikshospitalet i København, er enig. Laws forskning favner bredt, men hans foredrag handlet i stor grad om drømmer.

– Mange mener at grunnen til at vi drømmer er å forberede oss på livets utfordringer, sier Law, som ikke personlig kan slå fast hva han selv tror. – Det vi vet er at emosjoner i drømmer stort sett er negative. Det dreier seg ofte om kamp, flukt og bestrebelser. Dette henger jo godt sammen med den antatte teorien om å forberede seg, mener Law. I drømmer aktiveres frontallappene, og Law har forsket på hvilke hjernestrukturer som er involvert i ulike søvnstadier.

– Vi har blant annet sett at REM-søvn beveger seg i en bane mellom pons,

diencephalon, anterior cingulate, sensomotorisk korteks og auditiv og visuell korteks, forteller Law, som poengterer at vi slik kan lære mer om disse strukturenes funksjon.

– Vi har dessuten sett på fysiologiske endringer. Det er tydelig at frontallappene fungerer

dårligere i søvn enn våken tilstand. Ting virker usammenhengende i drømmer, motorikken er dårlig og dømmekraften borte. Likevel tror man at man er våken. Slik har Law kommet fram til at en bane fra pons til korteks (lavere til høyere kognitive prosesser) er mest aktiv i søvntilstand, mens korteks til pons (høyere til lavere kognitive prosesser) er aktiv i våken tilstand.

Mat og ettertanke

Om du har falt ut nå er det kanskje bedre å spise middag. På SAS-hotellet ble det disket opp med treretters middag for konferansefolket, og blant

kongekrabbe, fiskekomposisjon, hvitvin og is treffer undertegnede og hans kavaler på professor Menno Witters fra Nederland. Etter en liten innledende runde med forskningsinteresser og funn

blir samtalen svært lystig og trivelig. Alt faglig tunggods legges igjen i gangen, før Witters leverer konferansens mest interessante foredrag

dagen etter om amygdalas samspill med hippocampus og deres betydning for hukommelse.

Hva får vi så ut av dette? Først og fremst kan vi si at imaging som metode (som stammer fra radiologi) innen nevrofagene er kommet for å bli og at mulighetene som åpner seg i det vi kan gløtte på innsiden av menneskehjernen er nærmest uoverskuelige. Et videoklipp fra Klaus Robert Müllers foredrag viser hvordan et menneske ved hjelp av elektroder festet til hodet kan styre en datamaskin, og dessuten spår han at vi om ti-femten år kanskje kan bygge opp

en hjerne fra grunnen av. Jeg tenker med gru på hvilke moralske problemstillinger som da kommer til å forpuste de etiske forskningskomiteer. Men foreløpig er dette science fiction - science fiction og samtidig en skremmende nærliggende virkelighet.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
(TEKST OG FOTO)

” Forskerne ved konferansen utgjør forskningsfronten innen nevrofagene

Hjernekvartetten:

1. Hva trekker deg til konferansen? 2. Har imaging noen direkte betydning for deg? 3. Hva imponerte deg mest med konferansen?

Susanne Wiking (1.amanuensis- kog. psyk.)

1. Det er en selvfølge for meg å være med på noe så unikt som skjer i Tromsø og en god anledning til å treffe folk en ikke møter ellers.

2. Nei, det vil ikke ha noen direkte betydning enda.

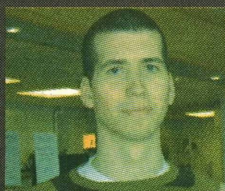
3. Jeg kjente ikke til de ulike staining-metodene som ble presentert og animasjonene var veldig fascinerende.

Hans Christian Vangberg (MA-psyk.)

1. For å få oversikt over hva imaging kan brukes til og anvendbarheten over ulike områder.

2. Ikke for min del, men samtidig er det jo en del av faget.

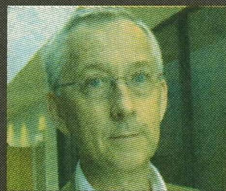
3. Risto Näätänen sine funn med kompasienter.

Svein Dahl (professor i farmakologi v/Institutt for medisinsk biologi)

1. Jeg var formann i programkomiteen og var med på å organisere møtet, tok initiativ til det og holdt et foredrag.

2. Jeg benytter imaging som visualiseringsmetode i min forskning.

3. Klaus Robert Müller som viste hvordan man kan styre en maskin kun med tankene og Risto Näätänen som viste

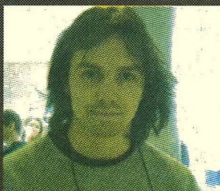
hvordan man måler hjerneaktiviteten til en seks dager gammel baby og at den gjenkjenner en sang den først hørte i livmoren.

Terje Holmlund (med. 2.året)

1. Jeg er med på et prosjekt hvor vi bruker imaging for å kartlegge omfanget av lesjoner på slagpasienter.

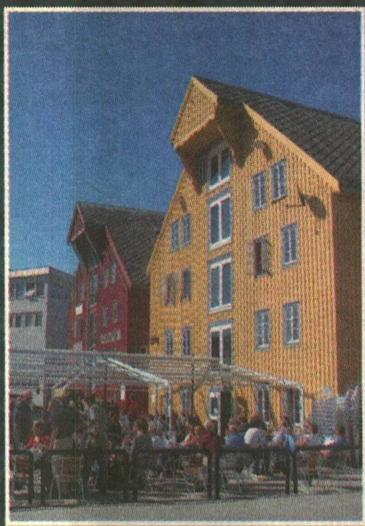
2. Imaging vil være en del av arbeidet mitt fremover.

3. Foredraget til Risto Näätänen og hans funn med mismatch negativity (MMN-går ut på om hvor vidt og hvordan hjernen klarer å skille mellom to ulike stimuli)

DETTE SKJER PÅ DRIV

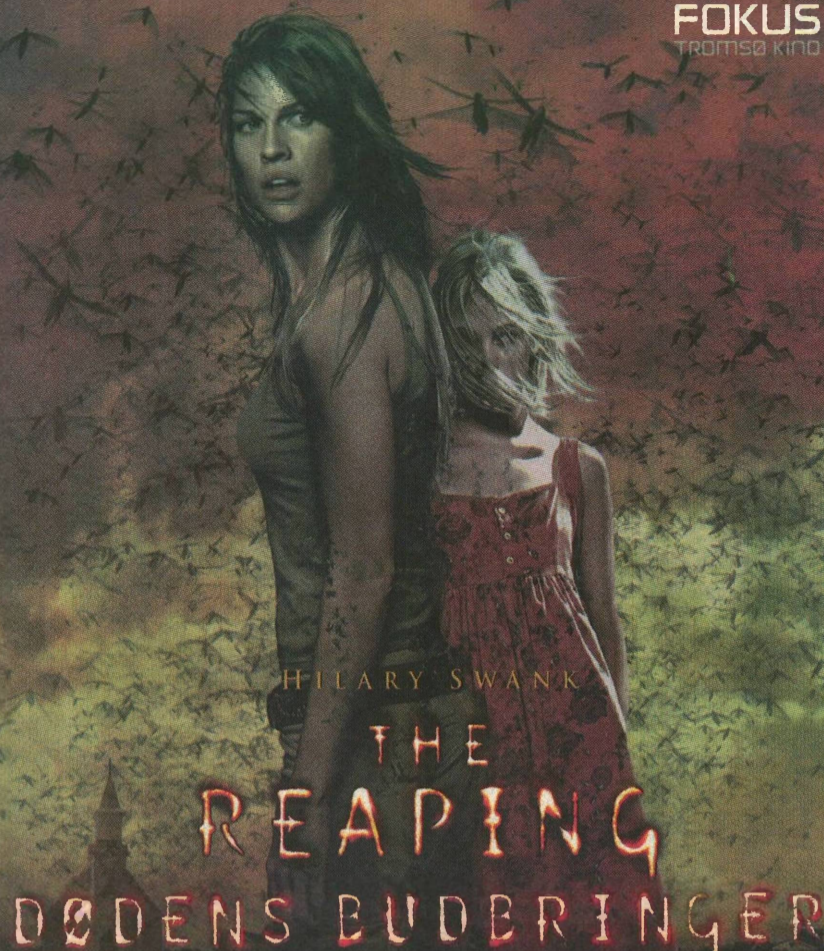
- 9. MAI LILLELØRDAG
- 11. MAI TROMSØ ROCK BATTLE
- 12. MAI DISCO
- 15. MAI SCHNYTT PÅ NYTT
- 18. MAI TROMSØ ROCK BATTLE
- 19. MAI HELE DRIV
- 23. MAI LILLELØRDAG
- 25. MAI FREDAGSQUIZ - FINALE
TROMSØ ROCK BATTLE
- FINALE

HELE SOMMEREN:
SERVERING UTE PÅ
BRYGGA HVER ETTERMIDDAG,
LIVEMUSIKK LØRDAGS KVELD.

driv

HIMMEL ELLER HELVETE
GOD ELLER OND
NÅ ELLER ALDRI

HILARY SWANK
THE REAPING
DØDENS BUDBRINGER

WARNER BROS. PICTURES PRESENTS
A VILLAGE ROADSHOW PICTURES & DARK CASTLE ENTERTAINMENT PRODUCTION A STEPHEN HOPKINS FILM HILARY SWANK "THE REAPING" JAMES HANCOCK
JORDI ELBA ANNASOPHIA ROBB AND STEPHEN REA MUSIC BY JIMMY HENNINGSEN COSTUME DESIGNER JIMMY HENNINGSEN EDITOR JIMMY HENNINGSEN
EXECUTIVE PRODUCERS PETER LEVY & JEFFREY ARONSON PRODUCED BY ERIC OLSEN STEVE RICHARDS AND BRUCE BERMAN WRITTEN BY JOEL SILVER DIRECTED BY STEPHEN HOPKINS
CASTING BY BHANU ROUSO EXECUTIVE PRODUCERS CAREY W. DAVES & CHAD HAYES PRODUCED BY STEPHEN HOPKINS
www.thereaping-na.com

SV

Troms SV søker valgkampmedarbeider

Troms SV skal inn i en spennende og utfordrende kommune- og fylkestingsvalgkamp. Dette blir en valgkamp der SV har mye bra å forsvare og mye god politikk på skole og miljø som skal spres.

Dersom du er god til å uttrykke deg muntlig og skriftlig, har organisasjonserfaring og er i stand til å være kreativ kan dette være jobben for deg. Du må være villig til å kaste deg rundt på kort varsel og få ting til å skje i samarbeid med andre. Dersom du i tillegg brenner for at utdanning og miljø blir sentral politikk i kommuner og troms fylke de neste fire årene er dette jobben for deg.

Lønn etter avtale. Tiltredelse snarest. Engasjementet går til uka etter valget.

For ytterligere opplysninger ta kontakt med leder i Troms SV Gunhild Johansen på telefon 90043166, eller førstekandidat ved fylkestingsvalget Pål Julius Skogholt på telefon 97077457.

Send søknaden til troms@sv.no innen 15. mai

Utlysning av stilling som organisasjonskonsulent for studentstyret NSU - Tromsø

Studentstyret NSU-Tromsø er universitetsstudentenes høyeste demokratiske organ. Studentstyret ledes av et arbeidsutvalg bestående av fire personer, som tar seg av den daglige driften av organisasjonen mellom studentstyrets månedlige møter. I tillegg har studentstyret ansvar for å oppnevne studenter til styrer, råd og utvalg ved UiTø.

Stillingen som organisasjonskonsulent sorterer administrativt under Studentsamskipnaden i Tromsø.

Oppgaver for organisasjonskonsulenten inkluderer daglig oppfølging av studentstyrets regnskap, postliste og hjemmesider. Noe møtevirksomhet på ettermiddags- /kveldestid må påregnes. Stillingen lønnes i henhold til statens lønnsregulativ og kvalifikasjoner.

Ved ytterligere spørsmål omkring stillingen, kontakt studentstyrets arbeidsutvalg på telefon 77 64 42 02 eller e-post orgsek@sst.org.uit.no

Søknadsfrist: 25. mai. Søknad sendes enten per post til Studentstyret, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø, eller på epost til orgsek@sst.org.uit.no

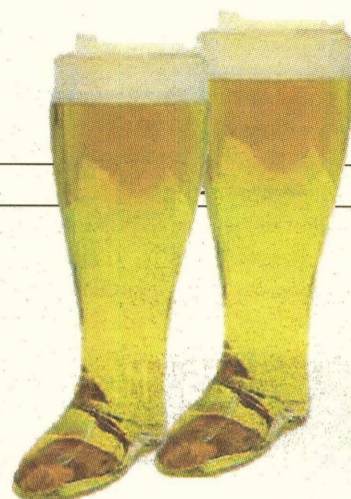
PLATEANMELDELSER

FILMOMTALE

KONSERTER

FØROMTALER

SPORT

Tromsøs vandrere

Hva brukes disse støvlene til, mon tro? Håndverkerne er på vandring i Utopias søkelys.

KULTUR side 19

No Fiesta, Tristessa!

Latinfestivalen No Siesta, Fiesta! gikk i økonomisk underskudd. Nå jobber festivalsjef Ola Asdahl Rokkones gratis på Rica Ishavshotell.

KULTUR side 20

KULTUR | FESTIVAL

FRA SKRIVEBORDET:

Så møtes vi på festivalen

Adventstiden er over og vi går nå inn i festivalenes høytid. Hvilken festival skal du på? Eller rettere sagt: hvilke? For det florerer av sultne festivaljegere i den ganske verden, og de møtes over en lav sko, enten det er på Roskilde eller i Holtveien 72. Det blir sannelig en finfin sommer. Men en forbannelse hviler over festivalens natur. Mens de aller fleste festivalers grunnmur er bygget på dugnad og idealisme vokser det så altfor ofte frem et mørkt tårn. Tårnet symboliserer grådighet, pengemani og bransjefrieri. Grunnmuren skjelver og litt etter litt gir den etter. Den idealistiske festival får pustebevis mellom Coca-Cola, Nokia, Pepsi og alkens andre konkurrenthaier, og etter hvert høres musikken vi alle elsker ut som et kassaapparat. Klirr klirr. I denne avisa møter vi festivalsjef Ola Asdahl Rokkones, som nå må jobbe gratis på Rica Ishavshotell etter et økonomisk underskudd. Idealisme og engasjement har liten verdi i næringslivets filosofi om profittmaksimering. Rokkones tar personlig ansvaret for å nedbetale gjelda si, det er fair mener han. Vel, det mener ikke jeg. Det er sikkert haugevis av grunner til at hver enkelt næringslivsaktør velger å ikke støtte opp om ulike prosjekter, men helt uten forbehold oppfordrer jeg hotellsjef Ulf Olav Johansen til å la Rokkones gå fra oppvasken. Som så mange andre idealister ville den unge studenten bare skape litt hygge i dugnadens ånd og bør møtes på samme premisser. Toffen Gundersen kunne ikke lenger leve med at hans hjertebarn, Quartfestivalen i Kristiansand, stadig gled mer og mer inn i kommersialismens hårde hånd. Hovefestivalen er *hans* svar. Før du tegner opp årets festivalrute er det kanskje en idé å unngå de sterkeste pengestrømmene (så slipper du å drukne i storkapitalens strie hav). Peace and love er en klissete klisjé, men har kanskje aldri vært viktigere. God sommer festivalgjengere – foren eder!

For øvrig benytter jeg anledningen til å takke for meg som kulturredaktør i Utopia og ønsker min arvtager lykke til!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Døgnvill i Tromsø

DØGNVILL: Hogne Rundberg ser frem til døgnvill tilstander i august.

Når nettene blir lyse og varmen setter inn, da er det tid for sommer. Hva passer vel ikke bedre da enn en ekte Døgnvillfestival?

Utopia har tatt en prat med konsertansvarlig Hogne Rundberg om Døgnvillfestivalen den 24.-25. august.

Hogne Rundberg slentrer inn på møtestedet vårt akkurat tidsnok til å bli kalt fashionably late. Han har tatt på seg hovedansvaret for en splitter ny festival som skal holdes på selveste Alfheim stadion.

Hva er Døgnvill-festivalen?

-Det har vært mye prat rundt det å ha en stor konsert på Alfheim Stadion, men ingen har gjort noe med det, sier Hogne Rundberg. Dette irriterte brødrene Pål og Jon Eirik Jacobsen fra Finnsnes seg over og bestemte at de skulle gjøre tale om til handling. Tidligere hadde de arrangert blant annet Nordic Music Awards i Danmark, og nå ville de få i stand en skikkelig festival i nærheten av hjembyen. Og valget ble selvsagt Tromsø og Alfheim Stadion.

Døgnvillfestivalen er festivalen der man har muligheten til å se store artister som man alltid har hatt lyst til å se. Dessuten er tidspunktet ypperlig tilpasset gamle og nye studenter som kommer tilbake fra sommerferie. Festivalen skal holdes samtidig som Debut-uka 07 og være et velkomment innslag for alle som liker god musikk.

Hvordan har man gått frem for å få i gang festivalen?

-Brødrene Jacobsen begynte å booke artister ganske tidlig, før de i det hele tatt visste om det ble festival. Vi var veldig spente på hvilke artister vi kom til å få,

siden festivalen er helt ny. Etablerte festivaler har allerede et rykte på seg og det er mye enklere å få artister til å komme til slike festivaler. Men jeg er fornøyd med de artistene vi har fått med, sier Rundberg og smiler. Utviklinga frem til nå har vært ensidig positiv og vi har fått masse oppbacking fra forskjellige sponsorer.

Hvorfor navnet Døgnvill?

-Det er typisk for sommeren her. Etter ferien går man fra å sove hele dagen til å måtte stå opp og gå på jobb. Å gå fra ferierytme og tilbake til vanlig normal døgnrytme kan for mange være hardt, og det tar gjerne flere uker før man er tilbake til normalen igjen. Dette er noe alle kan kjenne seg igjen i. Alle er litt døgnvill her nord.

Trenger vi egentlig flere festivaler i Tromsø?

-Egentlig har vi ikke så mange store festivaler i Tromsø. Jo mer som skjer i byen jo bedre er det. Det gjør bare byen bedre å bo i, sier Hogne Rundberg. - Dessuten, legger han til, er vi absolutt ikke ute etter å ødelegge for Buktafestivalen. De har et helt annet konsept, nemlig rockemusikk. Vi har mest sannsynlig et helt annet publikum fordi vi har fri aldersgrense og dessuten slipper barn opptil 12 år inn gratis. Dette er en barndomsdrøm som går i oppfyllelse. Jeg synes det er viktig å ha et åpent arrangement for alle og ikke glemme at også barn og unge musikkinteresserte.

Men fortvil ikke øl-tørste studenter. Det blir alkoholserving.

- Vi skal lage avskjerminger slik at de som er over 18 kan kjøpe alkohol sier Hogne Rundberg og smiler bredt. Målet er å gjøre det koselig for alle. Vi ønsker at folk skal kunne få kose seg med en øl, mens de lytter til god musikk.

Rundberg forventer fullstappa stadion.

Enda har han ikke fått oversikten over hvor mange som har kjøpt billett, men det virker lovende.

Og hvis det skulle være slik at værgudene absolutt ikke er med oss lover Rundberg at tilskuerne kan stå i tribunene i stedet for på gresset. Men uansett lover Hogne Rundberg et flott arrangement med artister i verdensklasse. A-ha og Chris Cornell, fremadstormende Marit Larsen (kjent fra M2M) gladsvensken Timbuktu med hele 14 menn, den lokale supertrioen Washington og barndomskenningene Knutsen og Ludvigsen skal være klare på scenen.

Disse artistene er de eneste Rundberg får lov til å avsløre. Utopia klarer likevel å lure ut av han at det kommer flere lokale band og at alle band er kjente. Det skal komme fem artister/band begge dagene. Chris Cornell er høydepunktet på fredagen mens A-ha er høydepunktet på lørdagen.

Hvordan klarer man å skaffe penger til et så stort arrangement og tjener man penger på det?

- Det er ikke lett å lage en ny festival i Tromsø. Og med en diger scene og med alle artistene som kommer, blir det lett dyrt. Men det går hvis man vil, sier en optimistisk og smilende Rundberg.

Blir dere rike av dette da?

- For å si det sånn: Å lage festival i Tromsø er ikke akkurat et pluss-prosjekt. Man er faktisk heldig hvis man i det hele tatt går i o etter at festivalen er ferdig. Men personlig synes jeg det er bedre å få gjort noe og se hvordan det gikk, enn å angre på at man aldri gjorde noe, avslutter Rundberg.

ANNI MARIT NORMAN
MARIUS HANSEN (FOTO)

Grep om byrom

Gutter kan tisse stående, mens trengte jenter kan sitte på jernbøtta

- Jeg liker kake så godt. Det er som en solnedgang i munnen, sier Ingvild Buhaug kunstnerisk. Kake er snadder, men nå over på andre ting.

Avdeling for kunsthøgskolen i Tromsø har denne våren hatt studietilbudet Kunst i byen. Kunst i byen består av to samlinger og eksamen i juni. I dette studietilbudet fokuseres det på de mange faktorer som påvirker byens estetikk. Den sterkt økende, offentlige debatten om byens utforming åpner for bruk av et bredere erfaringsfelt.

Kunst i byen

Hovedelementet denne uka er en todagers workshop med arkitekten Sami Rintala.

Sami Rintala arbeider i skjæringspunktet mellom arkitektur og billedkunst, og har gjennomført en lang rekke arkitektoniske prosjekter, landskapsprosjekter og utstillinger i inn- og utland. Han har blant annet bygget skulpturelle hvilehus i Japan og Korea, verdens minste hotell i Kirkenes og er også aktuell med oppsiktsvekkende turismearkitektur i Kåfjord. Sami Rintala er opprinnelig fra Finland, men er nå bosatt i Oslo.

Oppgaven for denne workshopen i Tromsø er å planlegge og bygge utedo på to dager. Stedet er det omdiskuterte Strandgatakvartalet. Ved å tilføre området temporære toaletter, mener Sami Rintala at man påpeker et ønske om tilgang for allmennheten i et sentralt byrom som dette. Selve funksjonen toalett viser til et basalt, men oftest oversett behov hos oss mennesker. - Toalettet er også en av de få stedene vi kan skjerme oss og koble fullstendig

av fra kavet rundt oss, sier Sami Rintala. Resultatene av workshopen ble presentert i Strandgatakvartalet torsdag 24. april kl. 15.

Offentlige toaletter som kunst

Jeg rekker å få klemt inn et kort intervju med den travle kunstneren Ingvild Buhaug mellom planene hennes. Vi møtes på Aunegården, der hun river i en kake og en kopp kaffe til en fattig studentskribent. Ingvild har nettopp vært med i

det omtalte "Kunst i Byen"-prosjektet.

- Jeg liker kake så godt. Det er som en solnedgang i munnen, sier Ingvild Buhaug kunstnerisk. Kake er snadder, men nå over på andre ting.

Hva gikk prosjektet ut på?

- Jeg går kunsthøgskolen, og dette var en oppgave vi fikk i sammenheng med et kurs jeg tar, "Kunst i Byen," som er en forløper til det nystartede Kunstakademiet. Vi fikk da arkitekten Sami Rintala til å komme opp fra Finland og hjelpe oss med å få i gang en workshop som en praktisk del av kurset. Det han hadde i oppgave til oss var å bygge offentlige toaletter, noe som skapte sterke reaksjoner og en følelseladet opplevelse for mange av studentene.

Mye planlegging før dere kunne begynne å bygge?

- Vi hadde en dag med ideer fra alle studentene, der tre ideer ble valgt. Så delte vi inn i grupper og gjorde en presentasjon av hvordan vi skulle gå frem på dette. Min gruppe skulle bygge takdo på den nedlagte hobbystasjonen ved jernbanen. Det var gøy på taket, klatra og greier, men så kom eieren og sa vi ikke

kunne fortsette, i frykt for at taket skulle være for svakt. Derfor ble bygd utenfor jernbanen i stedet.

Hvordan var doene konstruert?

- De andre to gruppene bygde jentedo og en drømmedo, der jentedo skulle være et jentepissoar ved å tisse vasken. Drømmedoen var en slags mystisk do der man bæsjer i en pose som man tar med seg, og med et speil i gulvet så man ser seg selv. Oo. Gruppen mi bygde cowboydo,

som reaksjon til jentedo. Dette ble til en sak med sideskjermer, en takrenne og en jernbøtte. Gutter kan tisse stående, mens trengte jenter kan sitte på jernbøtta, selv om det ikke anbefales.

Hvor lang tid brukte dere på det her?

- Tre dager. Dag en, på slutten av dagen får vi vite hva som er tema på oppgaven og lager ideer. Dag 2 presenteres ideer og det lages grupper. De jobber med ide, begynne å bygge til klokka ti om kvelden og dag tre lages doene ferdig og det er pressevisning klokka tre.

Hvorfor pissoarer?

- Bare fordi Rintala sa vi skulle gjøre det. Sami sa kunst skal være praktisk. Han liker å bygge hoteller eller utedoer eller noe som folk kan bruke. Kunst skal kunne brukes.

Reaksjoner?

- Noen som har lurt på hva i all verden man har holdt på med, alkoholikere og russ har følt et sterkt behov for å delta og snekra litt. Koselig, men litt skummelt. Så er det noen unger som har nevnt noe. Å ja, så var det en sint dame som kom og var sint for at dem bygde på det stedet, og ville vite hva vi hadde der og gjøre.

Har byggerne noen videre kunstneriske planer for fremtiden?

- Vi skal vel snart begynne med eksamensoppgave. Personlig vil jeg begynne å samarbeide med en ungdomsskole om kunst i det offentlige rom. En annen på gruppa mi skal jobbe med kysten, og det blir artig å se hva. En annen jente skal holde på utenfor biblioteket, og en skal lage bussruter, siden hun har sett seg lei av at bussrutene i byen er så dårlige. Det er en kjempespennede tid vi har i vente, konkluderer Buhaug med.

Veiledere for de femten studentene har vært billedkunstnerne Inghild Karlsen, Kenneth Balfelt og Geir Tore Holm. Faglig ansvarlige har vært Hilde Hauan Johnsen og Geir Tore Holm.

Mer kurs

På forrige samling ble ulike teoretiske vinklinger på byen presentert av kunsthistoriker Jan von Bonsdorff, sosiolog Oddrun Sæther, kriminolog Cecilie Høigård og arkitekt Kjerstin Uhre. Denne uka er fokuset i større grad retta mot praksis i byrom; gjennom fokus på offentlige utsmykkinger og kunstneriske intervensjoner. Kunststipendiat fra Kunsthøgskolen i Oslo, Per Gunnar Tverbakk leda tirsdag en befaring av en lang rekke kunstneriske utsmykkinger i Tromsø; fra Hålogaland teater til Rådhuskvartalet til Nordnorsk kunstmuseum og Universitetet. Arbeidet denne uka retter seg mot studentenes eksamensarbeid som innebærer forslag til grep i byrom hvor det ønskes endring.

GEIR SKATDALEN
KENNETH A. BALFELT (FOTO)

KULTUR | VISUELLE KULTURSTUDIER

Filmer for et bedre liv

MASTERSTUDENTER: Adamou Amadou, Kätlin Roovik og Dieudonne Ongbwa skaper forståelse gjennom film.

Fem måneder med feltarbeid og påfølgende presentasjon på Verdensteateret – masterstudentene på visuelle kulturstudier lager filmer for utvikling og et bedre liv.

Til sammen fire eksamensfilmer ble i løpet av mandag 23. april og mandag 30. april snurret opp på lerretet på Verdensteateret. Masterstudentene på visuelle kulturstudier viser både bredde og engasjement i sine internasjonale arbeider.

- Det er historisk at vi har fått til å sette opp disse visningene på Verdensteateret, sier en av filmskaperne, Kätlin Roovik. Hun vektlegger den store betydningen i å knytte kontakt mellom Universitetet og den generelle befolkningen i Tromsø.

- Vi fikk veldig mange gode spørsmål og diskusjoner etter visningene, og vi håper virkelig at dette blir en tradisjon videre, fullfører hun.

Ånglar, finns dom?

Rooviks film, *Broadband to heaven* er fra Cape Town i Sør Afrika og har et tema som står regissøren selv meget nært; bruk av engler i hverdagslivet.

- Det er svært mange konflikter, mange mennesker med for eksempel aids og matmangel har en tung hverdag i Sør Afrika, sier Roovik.

- Altfor mange filmer derfra tar dette opp i seg og gir slikt et galt bilde av landet. Mange gjør faktisk mye for å bedre livene sine, påpeker hun.

Broadband to Heaven sentrerer rundt Daniela Leigh som driver House of Angels i Cape Town. I dette huset, som også kalles "Rainbowhouse" lærer menneskene som jobber og bor der å

forholde seg til og ta i bruk en åndelig energi for å bedre livene sine. Dette gjøres ved blant annet meditasjon eller spåkort.

- Det handler om at det finnes noe større enn oss som vi ikke kan se, men som vi likevel kan komme i kontakt og jobbe med, forklarer Roovik.

Dette *noe* er egentlig bare en udefinerbar kraft, positiv energi.

- Noen kaller det engler, men det kan like gjerne kalles sjel, utdyper hun. Roovik holder selv tilsvarende kurs hjemme i Tromsø.

Et bedre liv

Alle filmene som settes opp har en ting til felles: å finne en vei til et bedre liv.

- Det å gjøre feltarbeid og så komme tilbake og redigere film for så å vise den til publikum og diskutere filmen etterpå blir til sammen en dialektisk prosess og er veldig lærerikt, sier Roovik og fortsetter

- Den avstanden man får til felten når man jobber med å få filmen ferdig er også veldig viktig for å se helheten i arbeidet. Før studentene sendes ut for å filme i fire til fem måneder får de en innføring i det tekniske arbeidet som må legges ned.

En annen av studentene på visuelle kulturstudier, Dieudonne Ongbwa fra Kamerun har i sin film *Mbamba Bagyeli (Bagyeli Welfare)* valgt å fokusere på en pygmegruppe i den sørlige delen av Kamerun kalt Bagyeliene. Denne gruppen har som følge av modernisering måttet forlate sin tradisjonelle måte å leve på og blitt nødt til å flytte fra skogen og inn i landsbyer og mangfoldig etnisitet.

- Jeg ønsket å se hvordan denne gruppen har klart å tilpasse seg en moderne måte å leve på. Mye går tapt ved at Bayeliene har måttet forandre seg så voldsomt, sier Ongbwa.

- De har for det første ikke råd til medisiner, og for det andre har de ikke lenger tilgang på sine naturlige omgivelser som er skogen. Mitt mål var hovedsaklig å finne ut hvordan de som et skogfolk da klarer å holde seg friske eller leges.

Ongbwa forklarer at Bayeliene er kjent for å benytte seg av ulike planter og skogressurser når de lager medisiner og healer. Disse ressursene er ikke lenger tilgjengelige.

- Debatten er heldigvis i gang nå, hvor det blir diskutert hvordan Bayelienes rettigheter kan bevares, men det er enda ikke nok resultater, sier Ongbwa, som også frykter for at Bayelienes kultur vil gå helt tapt hvis ikke de får integrert seg bedre i de moderne rammene.

- De har på en måte falt mellom to verdener, en tradisjonell og en moderne.

Verden til Tromsø

Visuelle kulturstudier består av ti studenter, hvorpå fem er fra den sørlige delen av kloden og fem er fra den nordlige. Det er til enhver tid krysskulturelt samarbeid i fokus, noe som legger fundamentet for hele programmet.

Student på programmet, Sidse Larsen, mener det er likhetene man bør se etter, til tross for, eller kanskje nettopp fordi alle filmene er spilt inn i ulike deler av verden.

- Studentene på visuelle kulturstudier har nemlig tatt verden til Tromsø, sier Roovik.

- Filmene kan være et godt utgangspunkt for å ta tak i en ordentlig samfunnsdiskusjon. Å lage film gir folk noe konkret og visuelt å forholde seg til. Bildene lyver ikke, man får se selv hvordan samfunnet er på de forskjellige stedene, forklarer hun videre.

- Det underlige med film er også at den fortsetter å skape seg selv etter at den er

slutt, mener Roovik.

I tillegg til filmene består masteroppgaven også av en skriftlig avhandling på maks femti sider. Filmene skal være på maks femti minutter.

Mbororo

Adamou Amadou sin film *When nomads settle* handler om hvordan nomadefolket mbororo forandrer seg og tilpasser seg en livsstil som ikke lenger innebærer å reise på sesongbetingelser.

- Mbororoerne har nå begynt å bosette seg permanent, forteller filmskaper Amadou.

- Jeg ville da se hvordan kvinnene bidrar til dette nye livssettet.

For nomadegruppen Amadou har fokusert på har kvinner og menn vært relativt likestilte.

- Det er derfor interessant å se om om dette forandrer seg, om kjønnsrolleinnndelingen tilpasser seg det samfunnet gruppen slår seg ned blant. Amadou trekker klare paralleller mellom samer og mbororoerne og synes samene har vært svært flinke til å ivareta store deler av sin kultur og arv, langt mer enn hva mbororoerne har klart.

- Men dette ligger selvsagt også på det politikernes ansvar også, avslutter Amadou.

Se

Roovik mener filmene bør fordøyes og reflekteres over før vi kommer frem til følgende spørsmål:

"Har vi det kanskje ganske bra i Norge, og bør vi ikke klage litt mindre? Om vi ser det positive vi har, finner vi kanskje ut at vi har verden i Tromsø...om vi tør å åpne våre egne øyne da."

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
(TEKST OG FOTO)

En annerledes utveksling

De er "auf der walz", vandrere. De reiser rundt for å jobbe og oppleve andre lands kulturer. Tradisjonen har vært i hevd siden middelalderen, men det er først de siste århundrene at den har tatt den formen den har i dag.

Ikke bredbremmet hatt, kordfløyelsoverhall, slips og hvit skjorte spankulerer de rundt i Tromsøs gater. Mange ganger har vi stilt oss spørsmålet: Hvem er disse karene? Hvor kommer de fra og hvorfor i alle dager har de valgt å ikke seg denne klesdrakten i en tid hvor "jeans fashion and lifestyle" er på alles lepper? Når vi har spurt litt rundt, viser det seg at mytene er mange: Mormonere med et års fri fra sekten, polske håndverkere og avdankede hippier med forkjærlighet for fløyel, for å nevne noen. Realiteten skulle derimot vise seg å være en ganske annen.

Over alle støvleskaft

Vi møter dem på Tromsøs eldste pub, Ølhallen, hvor de på fredager samles i uformelle omgivelser for å snakke, dele erfaringer og drikke øl. Ølet inntas i en stor glasstøvel som går på rundgang mellom de involverte, vi får også drikke av glasstøvelen med inskripsjonen "En øl som man drikker med gode venner". En av oss fikk derimot svi. Øldrikkinga

er nemlig en bortimot rituell handling. Først skal man knipse glasset, drikke, sende glass-støvelen videre til nestemann for så å knipse igjen. Det undertegnede ikke fikk med seg var at man i mellom første og andre knips ikke må snakke. Gjør man det står man ansvarlig for å kjøpe en ny støvel med øl til de andre. Marion ble derfor 200 kroner fattigere i sitt møte med vandrere.

"Das wandern ist des maurers lust"

Vandrere er hovedsakelig tyske håndverkere; murere, snekkere, og tømrere, for å nevne noen yrkesgrupper, som har sin praksisperiode på reise. I tre år og en dag varer perioden som kalles "vandringsårene". Da reiser de rundt i verden for å jobbe og skaffe seg arbeidserfaring. Å være en vandrere krever at man følger et sett med det som noen kanskje vil oppfatte som strenge regler. For ikke alle kan bli vandrere. Gruppen er hovedsakelig forbeholdt menn under tretti år som ikke er gift, har barn eller gjeld. For at det skal være snakk om en reise og ikke en flukt, skal ikke vandrere ha kriminelt rulleblad. Når man er på reise, må man holde seg minst 50 km fra hjemstedet, og man kan ikke jobbe et sted mer enn et halvt år. For å komme seg fra sted til sted går de til fots eller haiker. Ryggsekk eller koffert er forbudt, så når de reiser er det på gamlemåten, med en "Bündel" som kan minne litt om skreppa Espen Askeladd bruker i sine vandring. Vandrere opererer med to "Kluft" (antrekk), det ene for arbeid

VANDRERE: Peter Brusdelins og Tim Knauer deler an vandrende øl-støvel.

og det andre for reising. Hatten skal alltid være på når man beveger seg i offentligheten, med unntak i kirken. Når støvelen er tømt, går vandrere videre i Tromsøs gater, om ikke på arbeid akkurat i kveld, så på Blå Rock for å skaffe seg en ytterligere halvliter og ta del i det lokale folkelivet..

KRISTIN RENATE TORGERSEN OG MARION MÜHLBURGER

Å være "Auf der walz"

Det finnes cirka 600 vandrere på verdensbasis. Det finnes i alt fire "Schächte" (organisasjoner) Kvinner kan være med i noen av de organisasjonene I Norge er det vandrere i Tromsø og på Oppdal. Det obligatoriske slipset har fått navnet "Ehrbarkeit" (ærbart).

Karrieresenteret ved Universitetet i Tromsø søker 12 nye kandidater

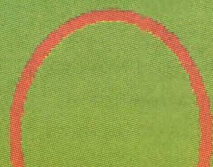

Som deltager på Karrieresenterets traineeordning får du en unik mulighet til å fokusere på egen kompetanse og utviklingspotensiale.

Du vil få relevant arbeidserfaring og gode kontakter i arbeidslivet.

Søknadsfrist er 1. juni 2007.

Les mer på våre nettsider: <http://uit.no/karrieresenteret>

PSportalen
<http://ps.uit.no>

Fordi du ikke bare er student, men også menneske

KULTUR | STUDENTER

Må jobbe gratis

I GJELD: Ola A. Rokkones jobber gratis på Rica Ishavshotell for å dekke underskuddet til No Siesta, Fiesta.

Ola Asdahl Rokkones ville tilføre kulturbyen noe nytt. Nå jobber han gratis på Rica Ishavshotell.

– Flere aktører i næringslivet bør sponse kulturarrangementer, mener den unge studenten og festival-sjefen.

1.-5. mars i år ble den første Siesta, No Fiesta arrangert. Mannen bak latinofestivalen, Ola Asdahl Rokkones, som er i avslutningsfasen på sine musikkstudier ved Høyskolen i Tromsø, avdeling kunstfag, hadde lagt ned en formidabel mengde tid og arbeid med å tilføre Tromsø kulturby et nytt og spennende konsept.

Straffes for engasjement

Til tross for at oppslutningen rundt festivalen gikk over den unge studentens forventninger, gikk festivalen i merkbart underskudd. Beløpet må han nå ta på egen kappe. For å tilbakebetale

gjelden sin jobber han nå gratis på Rica Ishavshotell.

– Jeg har også tatt opp et ganske stort lån, og for betale ned dette må jeg nå ta en del jobber, sier festivalsjefen. Han må betale ned dette lånet fra egen lomme inntil festivalen selv kan dekke gjelden. Rokkones, som godt kunne tenkt seg å bruke tiden sin på studier og jobbe som profesjonell musiker, blir nå straffet for hans idealistiske engasjement, men er klar over at hans situasjon ikke er unik.

– Vi som jobbet med festivalen kunne nok også vært flinkere på en del ting, innrømmer Rokkones, men fremholder at selve sponsorarbeidet ikke kunne vært gjort annerledes fra deres side.

Ønsker flere aktører

Den unge ildsjelen oppfordrer flere næringslivsaktører til å komme på banen, slik at det ikke bare er de samme store sponsorene som punger ut for kulturlivets utvikling. Samtidig har han full forståelse for bedrifter som velger å ikke sponse ulike prosjekter.

– Fordelen med at flere aktører kunne være med å sponse er at potten det søkes

fra ville blitt større. Det er mange som ønsker å sette i gang ulike prosjekter i byen, og mange får et -nei- når de ber om støtte, sier Rokkones.

– Men jeg er realistisk. Næringslivet må jo se hva de får ut av å sponse en festival. Dessuten er det alltid snakk om prioritering. Skal man velge å sponse en festival eller gi sine ansatte en bonus, eksemplifiserer han.

Til tross for at Rokkones viser forståelse for at enkelte må si nei til å sponse, føler han seg litt lurt av enkelte aktører i forbindelse med hans egen festival.

– Vi fikk ganske tydelige signaler fra enkelte sponsorer om at de ville være med å sponse, men da budsjettet var satt opp trakk disse seg noe overraskende ut. Rokkones poengterer at økonomien ville sett langt bedre ut om disse aktørene hadde vært klarere i sine signaler.

– Næringslivet har dessuten en unik sjans til å profilere seg og profittere ved å støtte opp om kulturarrangementer, understreker han og utdyper
– Studentene er en kjøpesterk gruppe, og om næringslivet kom dem i møte ville begge parter kunne tjene på dette. Rokkones mener også at HiTø og UiT har

et ansvar for å gjøre Tromsø til en mer attraktiv studentby.

– De bør viderefremme det kulturelle mangfoldet som er i Tromsø, for å slik trekke flere studenter til byen.

Gir seg ikke

Neste år håper og regner festivalsjefen med at økonomien vil se lysere ut.

– Den første No Siesta, Fiesta viste at dette er noe publikum vil ha, og jeg vil bli svært overrasket hvis ikke næringslivet viser større interesse for å sponse oss neste gang, sier Rokkones.

– Uansett vil jeg gjøre alt jeg kan og ikke gi meg etter å ha sett hvor populær denne festivalen faktisk ble, forsikrer han og legger til at studentene også har et ansvar for å delta i det som skjer i kulturbyen.

– Studentene må opp av godstolen og delta i det som skjer i kulturlivet i Tromsø. Slik vil et konsept kunne overleve selv uten støtte fra næringslivet, avslutter han.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
INGRID HALVORSEN (FOTO)

Ideell oppvask

«Næringslivet må være sitt samfunnsansvar bevisst», samstemmer universitetsledelse, studentpolitikere og bedriftsrådgivere, i saken om festivalgründeren som gikk på en økonomisk smell og måtte vaske opp på Rica Ishavshotell.

Hvilket samfunnsansvar? Bedrifter skal tjene penger, så mange som mulig, det er derfor de er der. Dermed ikke sagt at det ikke finnes en og annen idealist som har forvillet seg inn i en topp-posisjon i næringslivet, men om han eller hun slutter å profitmaksimere, for å ta sitt samfunnsansvar, vil aksjonærene fort få henta inn en bedriftsleder som kan tjene

inn flere penger. Alternativt vil selskapet utkonkurreres av et annet og større, gjerne multinasjonalt, selskap. Poenget er at store og suksessfulle bedrifter er store fordi de profitmaksimerer mer enn sine konkurrenter, og at det, per definisjon, ikke finnes snille selskaper, fordi det er en selvmotsigelse. Body Shop er mot dyreforsøk fordi det selger å være mot dyreforsøk, ikke fordi de er glad i dyr. Coca-Cola sponser OL og Pepsi Cola sponser Quart-festivalen, ikke fordi de er glad i sportsstevner og musikkfestivaler, men fordi det er bra reklame.

Næringslivet må være sitt samfunnsansvar bevisst? SAMFUNNET

må være sitt samfunnsansvar bevisst. Det innebærer å sette de rammene selskapene konkurrerer innenfor, ved å sikre arbeiderrettigheter og miljøstandarder. Og hvis selskapene, når de har gitt arbeiderne sine lønner som fortjent og valgt alle de grønne løsningene, fortsatt har penger i overskuddet, da må samfunnet kreve inn det overskuddet i skatter som de kan omfordele ut i samfunnet igjen. Det vil også si mer penger til ulike kulturfond, uavhengige sådan, som kan dele ut penger til kulturarrangementer, ikke fordi de er store, salgbare og motstandslose, men fordi de er bra i seg selv. For hvis bare de kulturtilbudene som kan trekke

sponsorer fra næringslivet får lov å prøve seg, ser det svart ut for kontroversielle kulturarrangementer, de som ikke støtter opp om status quo.

– I min tid har Universitetet fått en mer næringslivsvennlig profil, sier rektor Jarle Aarbakke. Festivalsjefen får også en næringslivsvennlig profil når han må vaske opp etter dem uten lønn.

EMILIE EKEBERG

Billege studentar

LATINOFESTIVAL: Alex Acuña i sving under No Siesta, Fiesta!

Tor Arne Morskogen er leiari for Studentsamskipnaden i Tromsø og meiner næringslivet slepp billeg unna. Kva skjer?

-Gitt at studentane legg so mykje pengar igjen i byen, synest eg næringslivet slepp billeg unna, seier Morskogen med rekruttering av nye studentar til Tromsø i tankane. -Eg håpar næringslivet er sitt ansvar bevisst, manar han vidare og trekk fram Trondheim, som eit eksempel til etterfølgelse. Der har nemlig universitet, høgskular, kommunen og næringslivet gått inn i eit samarbeidsprosjekt for å få studentar til byen. SiTø står som ansvarlig for Studentbyen Tromsø, ishavsbyens svar på desse tiltaka.

Vaks frå kvarandre

Morskogen påpeikar at høgskulen i Tromsø har vore meir næringslivsvennlige enn universitetet. - Med sin raude barndom var universitetet frå utgangspunktet skeptisk, utdjuar Morskogen og legg til at universitetet og næringslivet har grodd frå kvarandre over lang tid. -Dei har ikkje sett på kvarandre som ein del av kvarandres verden, universitetet treng næringslivet og næringslivet treng universitetet! SiTø-leiaren framhevar på den andre sida at ting har endra seg. -I seinare tid har det skjedd ei haldningsendring blandt alle aktørane, avsluttar han og viser til ein stadig bedre dialog og forståelse partane mellom.

Smidig samarbeid

Sjølv om Morskogen framhevar at studentane tilfører byen mykje, går han ikkje med på å legge skulda på næringslivet om arrangementet i studentars regi endar gale. Like fullt ser han at ting *kunne* vore bedre tilrettelagd. -Slike ting kunne vore gjort enklare med eit meir smidig samarbeid, poengterar

han. Det kunne med andre ord minska terskelen for å dra i gong arrangement.

INGE STEINE

Hett mellom student og næringsliv

Er virkelig næringslivet studentens bedre halvdel?

Ei kvinne og ein mann greiar ut.

Marianne Telle er dagleg leiari i Bedriftskompetanse Tromsø, eit bedriftutviklingsselskap med næringslivet og byen i høgsetet. - Studentane bidrar med kompetanse, legg igjen store verdiar, kjem med nye perspektiv og gjer Tromsø til den byen den er, seier Telle før ho sler tilbake: -Kunne du tenke deg Tromsø utan studentar? Leiaren kom sjølv til Tromsø som student på 80-talet og skulle ønske ho fekk vite meir om næringslivet i studietida. -Både næringslivet, studentane og universitetet tjener på samarbeid, hevdar Telle og forklarar at studentane tilfører næringslivet nye impulsar, medan næringslivet gjer studentane mulighet til å teste ut teori i praksis. Slik sett får ein eit gjensidig erfaringsutbytte, argumenterar ho.

Ingen interessekonflikt

Forholdet mellom studentane, utdanningsinstitusjonane og næringslivet blir omtala i positive ordelag av Telle. -Det er velvillighet på begge sider, fortel ho og hevdar vidare at det ikkje eksisterer ei interessekonflikt mellom partane. Likevel ønsker Telle meir samhandling. -Universitetet kan til dømes invitere næringslivet inn, påpeiker ho og legg samtidig til at næringslivet må rette blikket mot universitetet for å kunne omsette

teori til handling. -Mange studentar har aldri vore ute i næringslivet, seier Telle, som understrekar at det er viktig å bygge bruer mellom studentane og næringslivet.

Kva kan ein få ut av kvarandre?

Telle stiller seg svært positiv til studentanes bidrag til byen, men ser også at næringslivet kunne ha vore meir involvert i studentars initiativ. Rettare sagt framhevar ho at begge partar kunne dratt nytte av ein bedre dialog og spør retorisk: -Har næringslivet blitt invitert på andre måtar enn gjennom å stille opp som sponsor? Leiaren føreskriv eit nærare samarbeid der idear og motivasjonar blir utveksla, men seier ho ikkje har oppskrifta på korleis dette skal institusjonaliserast enn so lenge. Om forståelsen for kvarandre blir bedre, vil dette gagne begge partar argumenterer Telle, som ser for seg *eit felles utgangspunkt*: -Kva kan ein få ut av kvarandre?

Ve te Bergen...

-Me har jobba sammen med næringslivet i Studentbyen Tromsø, men reint konkret har det ikkje komme so mykje ut av det, vedgår Jarle Aarbakke, rektor ved universitetet i Tromsø. Aarbakke har likevel inntrykk av at næringslivet i byen ser på studentane som særskilt viktige. På den andre sida ser rektoren også at ein har komme lengre andre stadar, spesielt i Bergen. -Gjennom Studentbyen Bergen

har ein fått til eit tettare samarbeid mellom næringsliv og studentane, forklarar Aarbakke og fortsett: -Der er ein flinkare til å samhandle, rekruttere studentar og tilby jobbar. Rektoren kan fortelle at universitetet hadde leiaren for Bergen Næringsråd, Helge Dyrnes, på besøk for eit par år sidan. Dyrnes var invitert for å dele sine erfaringar rundt arbeidet i Bergen. Sidan den gong har det dabba litt av. -Oppfølginga har ikkje vore god nok, seier Aarbakke utan å ville utpeike nokon spesifikk syndebukk for det.

Næringslivsvennleg profil

Aarbakke er enig med Morskogen i at universitetet i startgropa hadde eit kjølig forhold til næringslivet, men er klar på at tidene har forandra seg. -Under mi tid har me fått ein bedre dialog og universitetet har fått ein meir næringslivsvennleg profil, seier rektoren. Når det gjeld det vidare samarbeidet med næringslivet er han likevel inneforstått med at ein har ein god del å gå på. - Me må jobbe med å bedre forholdet til næringslivet, Tromsø kommune og Troms fylkeskommune, agiterar Aarbakke, som er overbevist om kva som skal til: -Me er ikkje so sterke aleine, men me kan få til utruleg masse saman!

INGE STEINE
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD (ARKIVFOTO)

Trenger du fag?

Matematikk, kjemi, fysikk og biologi gir tilleggspoeng og kvalifiserer for nye studier. Ring gjerne skolen for en uforpliktende veiledningssamtale. Telefon: 77 60 18 00

Frisvold
PRIVATGYMNAS

www.frisvoldprivatgymnas.no

Biologi 2bi / Biologi 3bi / Engelsk gk / Engelsk VK I+II / Fysikk 2fy / Fysikk 3fy / Kjemi 2kj / Kjemi 3kj / Naturfag 1na / Matematikk gk

KULTUR | UKA'07

Stillferdig moromann

MOROMANN: Martin Kellerman aka Rocky besøkte UKA'07 i Tromsø.

- Det er morsomt at folk liker det jeg gjør. Jeg tror folk kjenner seg igjen. Dessuten er Rocky litt bedre enn alle andre serier!

Martin Kellerman begynte å tegne Rocky etter en aldri så liten krise i livet. Han mistet jobben som vitsetegner i Aktuell Rapport, ble kastet ut av leiligheten sin og ble dumpa av kjæresten. Hva er vel ikke bedre terapi enn å lage en serie om en mislykket og bitter hund? Siden serien ble trykket for første gang i gratisavisa Metro i det herrens år 1998 har det bare gått oppover. I dag kan man lese Rocky både på tysk og på italiensk og bikkja har fått sitt eget blad i Sverige og i Norge.

- Inspirasjonen til serien henter jeg fra mitt eget liv. Jeg skriver om meg og vennene mine.

Kellermann sitter på en barkrakk og ser ganske beskjeden ut. Det er akkurat som om han prøver å overbevise meg om at

det ikke er så veldig vanskelig, det er jo ikke sånn at han trenger å finne på noen historier uansett.

- Der borte er for eksempel rotta. Han skal spille plater sammen med meg på Driv i kveld.

Martin Kellerman er en mann av få ord, det er ikke jeg som er glad i korte setninger.

Han har i tidligere intervjuer (!) fortalt

at han ikke er helt komfortabel med intervjusituasjonen. Verken som intervjuer eller intervjuobjekt. Men, når vi først er her, så...

Vitsetegner i pornoblad

Hva syns egentlig vennene hans syns om å bli framstilt som litt kjipe og stygge dyr? For rotta er visst ikke det noe

problem.

- Han bryr seg ikke så veldig om noe som helst egentlig. Det er sånn han er. Men vennene mine kan bli sinte på meg. Fuglen (Magne) blir ofte lei seg. Han spør om jeg virkelig må skrive om akkurat det og det. Det må jeg. Jeg prøver å vente en stund før jeg tegner om vanskelige ting, men det må være med. Det er det som funker for serien, og det er det jeg må ta hensyn til.

At serien funker er det ingen tvil om. Fra å bli sparket som vitsetegner i et pornoblad kan Martin Kellerman nå nyte suksessen som anerkjent serietegner.

- Det er morsomt at folk liker det jeg gjør. Jeg tror folk kjenner seg igjen. Dessuten er Rocky litt bedre enn alle andre serier!

Kellerman er plutselig ikke så beskjeden lenger og samtalen dreier inn på tilværelsen som kjendis.

- Her i Tromsø er det nesten ingen som kjenner meg igjen. Det kan være slitsomt at folk stirrer, men det syns jeg de gjorde før jeg begynte å tegne Rocky også. Det kommer folk bort og er slitsomme når jeg er ute på byen, men det var det før jeg ble berømt også. Så det er lungt.

Kjedeligere med kjæreste

Alle som har lest litt Rocky vet at Martin Kellerman sjeldent er nådig med menneskene han møter. Selv har jeg hatt mareritt om å finne en stripe om den teite studentavisjournalisten med alle de dustete spørsmålene. Hvordan er det å bli kjent med nye mennesker? Kan det ikke være vanskelig for folk å skulle forholde seg til noen som plutselig kan finne på å drite deg ut for tusenvis av lesere neste uke?

- Det der er egentlig ikke noe problem. Jeg er stort sett sammen med de samme folkene hele tiden. De er vant til at jeg skriver om dem.

Men kjærester da?

- Jo. Det er mange som syns serien blir kjedeligere når jeg har kjæreste. Når jeg har kjæreste er jeg ikke like fri til å skrive alt jeg tenker. Da må jeg jo ta litt hensyn. Jeg får mindre stoff å bygge på, for det er de pinlige og vanskelige tingene som fungerer best i serien.

Om å bli voksen

Rocky og Martin Kellerman er altså på mange måter samme person. Har Kellerman en kjæreste kan du være ganske sikker på at Rocky også har det. Hvordan ser framtiden ut for Rocky? Hvor lenge kan man drikke seg full på byen og spy opp kebaben på veien hjem?

- Jeg syns jeg oppfører meg bra på byen jeg! Man trenger vel ikke slutte å gå ut og drikke øl. Det kommer jeg til å holde på med så lenge jeg og vennene mine syns det er gøy.

Det er nesten så jeg tror jeg har fornærmet ham. Jeg prøver å forklare at jeg prøvde å spørre om hvordan framtiden til Rocky blir? Hvor går serien videre?

- Det er kult med utvikling i serien. Jeg vil ikke at den bare skal handle om singellivet hele tiden. Vi får se hva Rocky gjør i framtiden. Det kommer an på hva jeg syns er morsomt å skrive om og hva folk syns det er morsomt å lese om. Jeg tegner nok Rocky så lenge jeg syns jeg har stoff å skrive om.

Hva blir det neste etter Rocky?

- Jeg har ingen ambisjoner om noe som helst. Jeg vil tegne Rocky så lenge folk gidder å lese det. Kanskje jeg finner på noe annet en gang? Nei, faen, måtte jobbe for pengene? Nei, det gidder jeg ikke. Jeg skal tegne Rocky så lenge jeg lever! De gangene jeg har sluttet å gi ut striper av forskjellige grunner har jeg fortsatt å tegne. Jeg blir deprimert om jeg ikke gjør det.

Kellerman på Driv

Uka-styret har tidligere sagt at denne bookingen er noe av det de er mest fornøyd med. Martin Kellerman er ganske fornøyd sjøl.

- Det er moro å være her. Jeg er vokst opp i Lenvik og hele mammas slekt er fra Senja. I kveld skal jeg snakke om Rocky og spille plater på Driv. Om jeg får drikke øl og høre på bra musikk har jeg det fint uansett. Jeg har ikke så store krav egentlig, så da må det bli bra. Men jeg håper jo at det kommer litt folk da.

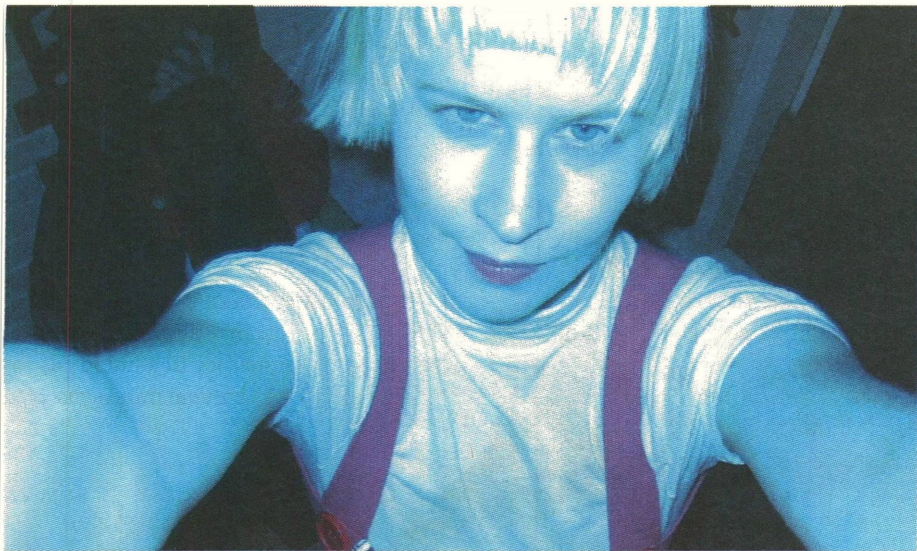
Det kom folk. Håkon scene på Driv var helt full. De merket nok kanskje også at Martin Kellerman ikke liker seg så godt foran publikum, men som han selv sa det:

- Jeg får sagt mer enn nok gjennom serien min. Det halve kunne vært nok.

KJERSTI HELLESØY
MARIUS HANSEN (FOTO)

..en å snakke med?:
STUDENTPRESTEN
77644097 / 91342023

Jenny

ALDRI BASIC: Rockettothesky tar bilde av seg selv.

– Jeg har aldri skjønnet hvorfor basic skal være nødvendig, sier Jenny og tar en slurp kaffe. Om få timer skal hun runde av UKA '07.

Rockettothesky (Jenny Hval) har nettopp vært på ferie i Frankrike. Med så mye aktivitet lastet på en person kommer det godt med. Ved siden av å være blant Norges nye kvinnelige musikknyndlinger, skriver hun nemlig for Klassekampen hver tredje uke og prøver å fullføre en mastergrad i allmenn litteraturvitenskap. – Vel, jeg startet først som en veldig flink student, men siden har det blitt så mye spilling at det har gått litt gradvis

nedover med innsatsen, gjesper hun forsiktig. Det er jo ikke et jetsset-liv på noen som helst måte, men det blir jo en del reising og hoteller, innrømmer hun og rister litt på hodet.

Som et resultat av deltagelse på Aschehougs forfatterskole skal hun dessuten snart debutere som forfatter.

Hva er det å lese i din første bok?
– Det er en tekstsamling, ganske likt det jeg vanligvis skriver i sangene mine. Det er jo prosa, men i sangtekstformat, utdyper hun.

En idé og mange sider

Når Jenny skriver, er det ofte som følge av en slags inspirasjon, ikke alltid noe

konkret.

– Ofte vet jeg ikke helt hva sangen handler om selv, i hvert fall ikke før den er ferdig. Jeg har for eksempel skrevet masse musikk som har utgangspunkt i filmen *The Grizzly Man*. En sang kan komme fra en stemning, situasjon eller en idé jeg ikke helt har kontroll over, utdyper hun.

Det er lite med Jenny som er konvensjonelt. Det kommer tydelig frem i blant annet musikkommentarene hennes i klasskampen, hennes måte å være på og musikken.

– Jeg har aldri skjønnet hvorfor basic skal være nødvendig. Bare se på Bjørk! Ut fra hva jeg kan se i verdenshistorien generelt er det de som har brutt med det tradisjonelle som har fått betydning i ettertiden, poengterer hun og mimrer med skrekk og gru tilbake til hennes sanglærer på Dahlske videregående skole i Grimstad.
– Du kan ikke synge uten å kunne musicals først, hermer hun litt søtt.

Likevel har musikklinja vært vitkigt for hennes musikk.

– Men enda viktigere er kanskje det jeg lærte om teater, skriving, filosofi da jeg studerte i Australia, hvor jeg tok Grade of Art.

Blues og bronkitt

Jenny lager musikk overalt, spesielt på tog, buss eller på hotellet. Da sitter hun enten med datamaskinen sin eller en

gitar og leker frem noe som enten blir til en sang der og da eller til noe som kan brukes senere.

– Før hatet jeg å spille gitar, spesielt bluessolo.

Hun var på nippet til å ende opp som bluesgitarist i en oppsetting av Blues Brothers på musikklinja, men slapp unna da hun plutselig ble syk.

– Jeg er nesten aldri syk, men da ble jeg forkjølet. En tur hos legen viste senere at jeg egentlig hadde lungebetennelse. Jeg hostet så mye at jeg fikk brist i ribbeina. Men jeg slapp heldigvis å spille bluessolo, ler hun.

– Tror til og med at jeg hadde bronkitt, gitt.

To the sky

Jenny føler at hun har fått til mye, men har ingen planer om å seg seg tilbake.

–Jeg kommer bare til å fortsette med det jeg gjør nå. Noe annet ville være veldig rart for meg. Det er kjempefint å kunne reise rundt og spille konserter, sånn som nå, forteller Rockettothesky og knipser noen bilder med kameraet mitt.

Hvem vil du helst bli sammenlignet med?

–Kate Bush, sier hun før hun piler av gårde til lydsjekk.

**FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
JENNY HVAL (FOTO)**

Vel overstått UKA '07

StudentUKA '07 kunne skilte med et meget variert program, med blant annet konserter, debatter og bokbad med Jo Nesbø, Helene Uri og Stian M. Landgaard.

I følge Tony Winkler, bookingansvarlig under arrangementet, var det mye bra som skjedde, men han trekker frem disse bokbadene som muligens det mest vellykka ved hele UKA'07. Også Ole Mahtte Scheie Anti, et av medlemmene i UKA-styret trekker frem disse arrangementene som de mest vellykkede, og sier at det at det var såpass stor oppslutning på foredragene var noe overraskende, men svært gledelig.

Aldri nei

Det som likevel trekkes frem som det absolutt beste ved hele uka er rett og slett de frivillige. Det meldes om en fantastisk dugnadsånd, med frivillige som sjeldent eller aldri sa nei til å ta i ett tak. På grunn av denne positive holdningen blant de

FRIVILLIG: Kjersti Hellesøy ved tapekrana i 3. etasje.

frivillige fikk man også arrangert to "Hele Driv", noe man er svært fornøyd med, da dette er svært ressurskrevende. Også på disse arrangementene var det svært mange besøkende, og alt i alt er man svært fornøyd med oppslutningen under UKA.

Overskudd for andre gang

Den store oppslutningen ga resultater i økonomien, og selv om det ikke foreligger noen endelige tall, kan man konstatere at UKA '07 gikk i overskudd, noe som, i følge Winkler bare er andre gang i

historien. Dette henger, mest sannsynlig, også sammen med det faktum at UKA '07 begynte uten noen gjeld hengene over seg fra tidligere år, og at man mottok tilskudd blant annet fra Universitetet, studenttinget og studentstyret.

Hvert år med UKA?

Noen endelig evaluering av UKA er ennå ikke ferdig, men Winkler sier at målet videre er å kunne arrangere UKA hvert år. Dette praktiseres i andre studentbyer, som i Trondheim og Bergen, og dette vil føre til at man ikke behøver å føle at man

begynner på nytt hvert gang. Man vil også på den måten få en større grad av kontinuitet i arbeidet med arrangementen. Dersom dette skulle komme i orden satses det på å gjennomføre StudentUKA over færre dager enn det som praktiseres i dag, gjerne på mellom seks til åtte dager, mot to uker, som det er i dag.

**FRIDE ØRN
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD (FOTO)**

KULTUR | ØVINGSLOKALER

Regionale musikklokaler

Har du alltid hatt en musiker i magen? Spiller du i et band i Tromsø og så er du ikke helt sikker på om dere er villige til å "satse alt" fordi dere må flytte til Trondheim eller Oslo for å kunne drive profesjonelt med musikken?

Fortvil ikke, snart er ventetiden over.

Musikere i Nord-Norge vil nå få en unik mulighet til å drive profesjonelt med musikken sin. Fra 2009 (tidligst) vil band få kunne spille inn platene sine i Tromsø og bygge kontaktnett ved "Kompetansesenteret for Rock i Nord-Norge". Da vil det stå klart et "Rockens hus".

Selve ideen til et kompetansesenter for rock i Nord-Norge ble startet i 2002 av nåværende Bukta-sjef Robert Dyrnes. Ettersom Bukta-festivalen vokste seg større og større, fratrådte Dyrnes stillingen. Troms fylkeskommune har nettopp ansatt ny prosjektleder på "Rockens Hus" på heltid, en svenske ved navn Fredrik Forssman (37). Den tidligere musikeren, som nå er blitt leder for kompetansesenteret for Rock i Nord-Norge, har erfaring med booking og management fra Rockefeller i Oslo og har tidligere vært arrangør på klubbkvelder i London, hvor han før bodde og spilte

med bandet sitt.

-Vi blir å få inn folk på senteret med kompetanse og som arbeider med booking, management, promotering, markedsføring, design og så videre. Kort sagt vil det nå bli mulig å bygge opp ett fullstendig profesjonelt nettverk rundt artisten, sier Forssman.

Et åpent senter

Selve målet med senteret er at det skal være lett å komme inn i et system.

-Du skal kunne komme inn som amatør og forlate senteret som profesjonell, sier Forssman.

- Det er i hvert fall visjonen, legger han til og utdyper - Så selv om det er et kompetansesenter er hovedmålet at profesjonelle band nå skal kunne ha en profesjonell plattform og arena i Nord-Norge, og det vil også være mulig for mindre erfarne å kunne komme inn på huset, dra nytte av ressursene på senteret og utvikle seg som musikere. Alle vil bli tatt imot med åpne armer og få muligheten til å jobbe med musikk.

Regional og ung satsning

Sif Vik fra ungdomshuset Tvibit begynte å jobbe på prosjektet, men dette er ikke et såkalt Tvibitprosjekt.

- Det håpes på at huset skal kunne være tilgjengelig døgnet rundt for de ivrige musikere. For de unge vil dette først og fremst være et sted å se opp i mot, for hvis de er flinke nok, vil de få plass på senteret, opplyser Vik. Rockefeller er et tilbud for ungdom

i alderen 14-18, som ønsker å starte band og som har instruktører i deres hovedinstrumenter. Den holder spredt til på Kvaløysletta, i Hamna, i Kroken og på Mellomveien. Bandene som kommer fra disse traktene og som ønsker å satse videre mot den store drømmen - å bli musiker - vil nå få alle mulighetene til å satse her i Tromsø, en mulighet til å ta musikken sin et hakk videre.

I tillegg til at kompetansesenteret vil inkludere de unge musikerne i landsbydelene er "Rockens Hus" ikke minst en regional satsning. Senteret blir å få det første skikkelige profesjonelle lydstudioet i Nord-Norge. Det vil være mellom 10-15 øvingslokaler, kontorfasiliteter og et pre-produksjonslokale. Forssman forklarer pre-produksjonslokale som en liten scene hvor profesjonelle band kan øve inn lysshow og lignende, og amatører kan øve seg i å stå på en scene. Det vil ikke være en rockscene forbundet med prosjektet enda, for det mener Forssman det allerede er nok av i Tromsø og ramser opp Driv, Blå Rock og Kaos.

På senteret skal band fra Narvik, Alta, Hammerfest, Bodø og fra resten av Nord-Norge kunne komme til Tromsø og spille inn sine musikkvideor, lage sine cd-covere, spille inn låtene sine og promotere seg selv og gjøre bookinger og markedsføre seg selv. Senteret kan også være med å gjøre Tromsø til en mer attraktiv studentby, ettersom musikere som studerer, også vil få de samme mulighetene som andre band i

landsdelen.

På vei mot å realiseres

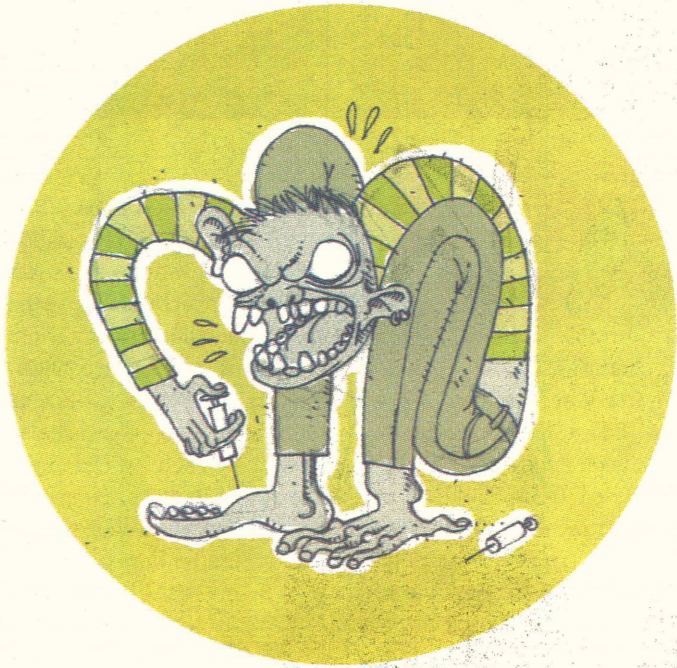
Prosjektet har til nå fått 10 millioner fra Tromsø Kommune, en million fra Musikk Verkstedets Ordningen (MVO) og har en søknad inne hos Kulturdepartementet. Nye "Rockens Hus" er definitivt godt på vei til å bli en realitet.

Det er ennå ikke utviklet en driftsform for huset, men huset tar først og fremst sikte på å kunne skape en arena for profesjonelle musikere. Men vel så viktig har senteret også som mål å ivareta de unge talentene, som har mindre erfaring. Det er store ambisjoner kompetansesenteret har, men forhåpentligvis vil det lykkes og kanskje nå, mer enn aldri før i Tromsø, gjelder grunnreglene for å lykkes som musiker: Ha store drømmer, ha store visjoner og jobbe hardt.

Selve senteret blir å ligge sentralt, men hvor er ennå ikke helt bestemt. Senteret blir uansett å ha flunkende nytt utstyr og instruktører til de som måtte ønske det. Og som Fredrik Forssman sier: - I Tromsø er det ingen rom for ekskludering.

TOBIAS STEIN EILERSTEN
ANE ELENE JOHANSEN (ILLUSTRASJON)

Knuser myter om gata

”Gatekapital: Kunnskap, kompetanse, ferdigheter, egenskaper og objekter som tilkjennes verdi i gatekulturen.”

To nye bøker kaster på hver sin måte lys over gatelivets mørkere sider. Journalist i Morgenbladet, Simen Sætre, har skrevet boka *Hugo – en biografi*, om en heroinist i Oslo, mens sosiologene Sveinung Sandberg og Willy Pedersen har studert hasjselgerne langs Akerselva. Resultatet er to bøker som bidrar til menneskeliggjøring, økt forståelse og respekt for to ulike marginaliserte grupper med gata som tilholdssted.

Hugo-koden

- Jeg har bare ikke noe sans for å være nykter, sier Hugo et sted i boka som bærer hans eget navn, et utsagn som i hvert fall ikke stemmer med mine antagelser om tunge stoffmisbrukere. Eller når en av hans tidligere venner uttaler: ”Hadde det ikke kostet meg livet og all min tid, ville jeg gjerne gått på heroin hele livet” Det er vel ingen som vil gå på heroin? Stakkars fyr kan vi tenke, hva har han opplevd som har fått ham på slike tanker? Dette er blant spørsmålene Sætre forsøker å finne svar på, gjennom å knekke det han kaller ”Hugo-koden”, men gjennom Hugos egne refleksjoner og en gradvis reise bakover i Hugos liv, ser det ikke ut til at det finnes et opplagt svar. Spørsmålet synes heller å være en refleksjon av våre fordommer.

Hasjselgerne langs Akerselva

- Vi var bare der for å få penger til å feste med, skjønner du? Forteller ”Daniel”, en av hovedinformantene i

Gatekapital, og en av dem forfatterne har klassifisert i kategorien ”Hip-hop gutta”. I tillegg opererer de to forskerne med kategoriene, ”Falne gangstere” og ”Flyktninger”. Hip-hop gutta kommer fra drabantbyene på Oslos østkant, mange med vanskelige familieforhold. De søkte mot Elva for spenningens skyld og for å få penger til merkeklær, festing og statussymboler. De falne gangstere er gjerne litt eldre, ofte oppvokst på Torshov eller Grünerløkka og tidlig involvert i kriminell virksomhet. Etter å ha klatret i det kriminelle hierarkiet ble de etter hvert skjøvet ut, ofte på grunn av eget rusforbruk og søkte seg mot Elva for å kunne opprettholde en viss status og for å få penger til stoff og nedbetaling av gammel gjeld. Felles for Flyktningene er at de er nye i landet, at de ofte hadde bak seg opphold på asylmottak, språkproblemer, pasifisering og dårlige utsikter til å få seg jobb. De solgte hasj for å få penger til basale behov og delvis for å dekke eget rusforbruk. Alle med sine ulike ”fortellinger” om livet på Elva, om hvorfor de havna der og hvordan de så for seg fremtida.

Gatekapital

Både Hugo og hasjselgerne besitter bestemte former for kompetanse av det slaget Sveinung Sandberg og Willy Pedersen kaller gatekapital. Begrepet innføres som en slags bestemt variant av det den franske sosiologen Pierre Bourdieu kaller kulturell kapital og sosial kapital, anvendt på og tilpasset til det sosiale feltet gatekultur. Sætre får tydelig frem hvilke ferdigheter en heroinist må tilegne seg for at hverdagen skal gå så smertefritt som mulig. Blant annet er han med Hugo ut på gata for å tigge,

og får en innføring i hvilke steder som er bra, hvordan man bør gå frem osv. Denne lærdommen blir litt spøkefullt fremstilt i et eget kapittel Sætre har kalt ”Effektiv tigging – en guide for deg som er lei av den gamle koppen”. Han har også med et eget kapittel som omhandler de språklige uttrykkene man må kjenne til og en prislister for Skippergata, Oslos handlegate for tyngre narkotiske stoffer. Også hasjselgerne må kunne sine ting. De må blant annet kunne avsløre sivile politifolk på lang nok avstand, gjennomføre en handel kjøpt og umerkelig, hevde seg både overfor truende kunder og overfor konkurrenter, og skille mellom bra og dårlig hasj.

Metode og form

Der Sætre har brukt den fortellende journalistikken med den frihet dette gir leseren, har sosiologene brukt en kvalitativ, narrativ metode med den frihet det gir forskeren. Som leser betyr dette blant annet at Hugo sin historie, både når den fortelles av Hugo selv, og når den fortelles av Sætre, blir stående åpen for egen refleksjon, mens de ulike informantene i Sandberg og Pedersens undersøkelse hele tiden får sine utsagn tolket, kommentert og plassert i

bestemte teoretiske rammeverk. Dette er en naturlig og nødvendig forskjell, i og med at vi har å gjøre med to ulike typer av verk, men når det kommer til formidlingskraft så troner Sætre og Hugo suverent med sin usentimentale og umiddelbare historie. Samspillet dem imellom fungerer ofte svært godt og Sætres bevisste tilstedeværelse i teksten gjør at man aldri glemmer at dette fortelles gjennom en annens blick. Kontrastene mellom de to er til tider uoverstigelige, for eksempel når Sætre beretter om Hugos kommende bursdag og sammenligner med sitt eget kommende bryllup: ”Ved et rødt, mønstret bord sitter jeg (som om 28 timer vil feire bryllupet mitt) og Hugo (som om de samme 28 timene vil feire sin 41-årsdag forkjølt og tiggende på Karl Johan).” Forskernes egne tanker skjules derimot for ofte bak ulike teoretiske rammeverk som skal forklare informantenes handlinger og uttalelser. Men når Sætre deler sine egne tanker og refleksjoner med leseren, gjør det at man kan sette seg inn i både hans egen og Hugos situasjon.

CLEMET ASKHEIM
INGVILD BUHAUG (ILLUSTRASJON)

Trenger du fag?

Matematikk, kjemi, fysikk og biologi gir tilleggs poeng og kvalifiserer for nye studier. Ring gjerne skolen for en uforpliktende veiledningssamtale. Telefon: 77 60 18 00

Frisvold
PRIVATGYMNAS

www.frisvoldprivatgymnas.no

Biologi 2bi / Biologi 3bi / Engelsk gk / Engelsk VK I+II / Fysikk 2fy / Fysikk 3fy / Kjemi 2kj / Kjemi 3kj / Naturfag 1na / Matematikk gk

KULTUR | FEST OG

Ingen gråt

WILCO

Sky Blue Sky
Nonesuch (200)

Å lytte til Wilcos nye album er som å danse i rom fullt av bomull og piggetråd: Det Chicagobaserte folkrock- og popbandet Wilco har allerede manifestert seg som et av moderne tids klassiske rockeband. *Sky Blue Sky* når like fullt ikke helt opp til forventningene og må dermed gå inn i lillebror-rollen en stund. Men likevel er det noe som vokser hver gang jeg legger skiva under laseren, et hint om at dette noe en dag vil bli like elsket som storebror *A Ghost Is Born* og storebror *Yankee Hotel Foxtrot*. For kanskje er det bare evnen til å fornye seg som ligger over *Sky Blue Sky*? Hele gemyttet er tonet ned i en ny dimensjon av kuriøse ballader,

men enda finner vi en klar og kjent Wilco-signatur. Skiva høres ut som om Wilco har tatt sitt første skudd med heroin, men at virkningen venter på sitt rette øyeblikk. Mye kan tyde på at de har funnet sin mellomstasjon, men at det er bemerkelsesverdig behagelig her. For det spinnes mye lek rundt deres nye uttrykk. Men inni dette nye harmoniske glansbildet henger enda vokalist Jeff Tweedys desperate stemme som silke i hans forgylte strupe. Kveles han eller er det hans første åndedrag? Klare paralleller til både Beatles' *Abbey Road* og Pink Floyds *Meddle* og *Atom Heart Mother* bygger opp en strek av frustrasjon og lengsel. Likevel trenger *Sky Blue Sky* en låt å gråte til.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Et Rush av spilleglede

RUSH

Snakes & Arrows
Anthem/Atlantic Recordings (2007)

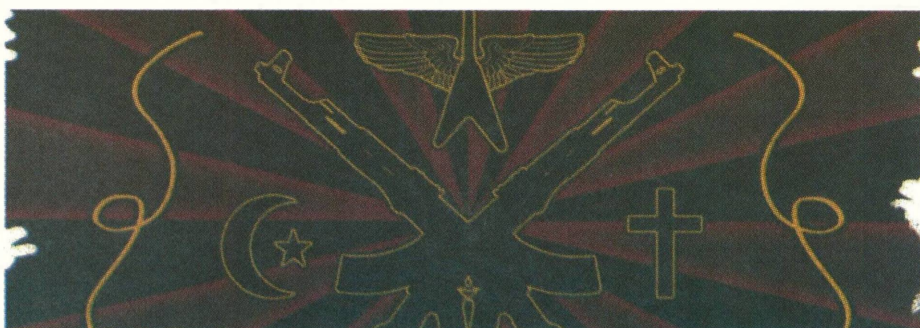
Den canadiske supertrioen Rush har siden den selvtitulerte debutskiva i 1974 bygd opp en trofast fanskare over hele verden som omfatter flere generasjoner. Har man fått sansen for bandet, så er det nærmest plikt kjøp hver gang de kommer med noe nytt, og det er like spennende hver gang, selv om det etter hvert har begynt å drøye svært lenge mellom hver studioutgivelse.

Rush er et musikerband og det er nok tusenvis av trommiser og bassister der ute som har latt seg inspirere av bassist Geddy og ikke minst trommis Neil Peart som nærmest har dannet skole for rocktrommiser med sitt spill. Sistnevnte holdt på å gi opp for en del år siden etter

at han mistet sin kone til kreft. Men etter en lang sørgeperiode skjønte han at musikken var viktigere enn noen gang. Bandet låter mer vitale og tøffere enn på lenge og skiva er en av de beste de har gjort siden 1981, og det sier mye. Man må huske på at bandet var et av de få gode progressive hardrockband fra 70-tallet som ga ut bare bra skiver på 80-tallet. Men da kom popelementet tydeligere inn i bandet, noe som de som regel fikkset bra. De holder fortsatt på i et landskap der både pop, hardrock og prog og litt folk og melankoli gjør seg gjeldende, og innen den blandingen får du ikke noe bedre i dag. Kjøp!

GLENN FAGERVIK

Flyr under laser

TALIBAN AIRWAYS

Blues for the Almighty
Good Head Records og Hipp Som Happ Productions (2007)

Taliban Airways er ute med sin første langflyvning etter fem år på kortbanenettet. Med fulle flyvertinner som serverer kaffekarsk og sukkertøy innpakka i sellofanpapir, rir Captain Speaking med sitt crew skyene, og jeg kan garantere at det blir en helvettes tur. Selv om Taliban Airways først ble kjent for sitt treffende valg av navn har de også vist seg å levere heidundranes god rock som live band. Med *Blues for the Almighty* skuffer de ikke, undertegnede som får et sterkt ønske om å påføre seg lette nakkeskader ved lytting av skiva. Lydmessig oppdriver gutta rock i kategorien hvis jeg har lovet "Mannen som aldri går" å ikke stadfeste,

en blir også positivt overrasket over den lydmessige kvaliteten på produksjonen, tatt i betraktning at plata er spilt inn her i byen. Tekstmessig gir ikke plata noen store overraskelser og det er en sjarmerende høy bruk av enderim, men det stopper en ikke fra å synge lystig med i refrengene. Dagsaktuelle temaer som politikk, religion og naturkatastrofer blir omtalt på en slik lett og ledig måte at det ville ha gitt Bush sure oppstøt og et ønske om syrenøytraliserende tabletter før han smiler og setter dem på sin boikottliste.

IDA WALENIUS

Beat for Beat

A PRIMAL SPIRIT

A Primal Spirit
Du store verden (2007)

A Primal Spirit er ei jazz/latinoplat av sju musikere fra Elfenbenskysten, Norge, Mexico, Brasil og USA med perkusjonisten Célio de Carvalho i spissen, og forener latino- og afrikanske rytmer med moderne funk og jazz.

Bandet drar i gang med den drivende låta "Hjuksebø", som ligger og flyter i et deilig Tortoise-landskap. Åh, himmelske vibrafon. Et spøkelse av en gitar fører an melodien med en tung, stødig rytmeseksjon i ryggen. Drøye ni minutter seinere er de over i neste låt, som utvikler seg til å bli en laang rytmisk og eksperimentell jam over de neste fire spora.

Plata er ekstremt variert, både når det gjelder sjangere de er innom og musikalsk kvalitet. Fra å høres ut som et tvilsomt kabaretorkester med klagende

saxofontemaer forvandler gruppa seg til et funky jazztog bada i nydelige vibrafonsoloer i en og samme sang.

Rytmeinstrumentene klarer delvis å skape et utfyllende, meningsfylt bidrag til låtene, men greia med å stappe mest mulig risling og rasling og trom trom inn i hver eneste sang fungerer heller dårlig.

Problemet er at gruppa til tider høres mer ut som et frigiort husband fra *Beat for Beat* på jamsession, enn et ellevilt, intenst jazzorkester. Noen ganger er det eneste som mangler at en entusiastisk Ivar Dyrhaug skal dukke opp og presentere bandet mens de etter tur spiller hver sin lille meningsløse solo. Jovisst er det dyktige musikere, men det skal så mye mer enn rein instrumentell dyktighet til for å overbevise meg om at deres primale ånd lever i musikken.

STEINAR VATNE

A night with Sex

SEX: Det nye Tromsøbandet Sex på Kaos

SEX
Kaos
25.04.07

It was a calm and quiet Wednesday evening outside of Kaos, the rockclub of Tromsø, and the old people were probably in bed by now.

If you weren't in bed, you should have taken the trip to Kaos this Wednesday evening, because not many did. You were probably also in bed with the old people.

It was me, the band, and some other guys. Not a lot of girls.
- Takk til de tre som har kommet, Christian Bjørnø shouts from the stage and giggles.

A mild form of applause is rising, like a warm breeze within the walls of Kaos. Sex is almost ready to show people what they have been practising for the last months, during the end of the winter. This is a band ready for the foreplay.

Christian had stopped his giggling, and everything got serious. Suddenly some guy started smashing the drums. The vocalists followed up with a raging scream, tearing up his voice and before you could say: go Sex, he started jumping from chair to chair. During the next song he lay down under the table and perform his part of the act. This was obviously a band ready to dance, but the crowd was too shy to follow.

One song, "Mute", was aggressive and deep. Another one, "You Smile", was soft and harmonic.

Still, it would be a concert you would not find visiting Roskilde, the Quart festival or Bukta, where you are one in a gazillion others. This night, it would have been you, me, the band and some other guys. But you were in bed, missing out the good stuff.

The vocalist, sat down in a couch behind the audience, and everybody was like, what's happening now? Being all confused. He just wanted to watch the climax of the evening. The whole band started playing a five-minute long solo, which was great. They smiled when they

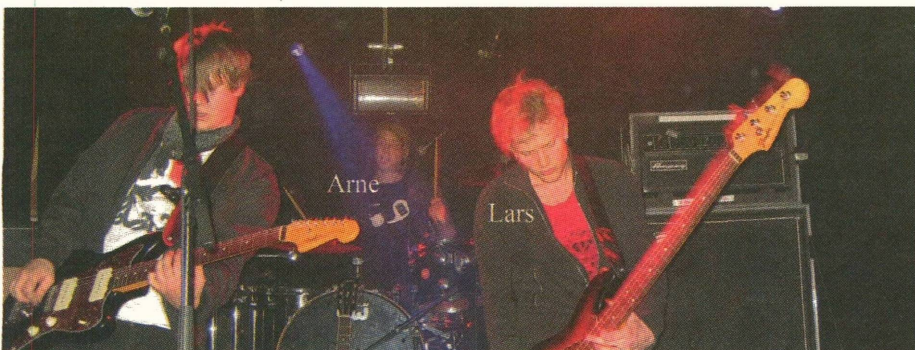
did it. They had fun.

When things calmed down I got a short comment from the keyboarder, Sveinar Sandvin.

-The concert was an okay concert I guess. Neither a fabulous nor catastrophic one, nothing went wrong, therefore this was a good concert. The keyboarder tells me later in a small but exclusive interview.

VIKTOR EMANUEL SANDEN ESPEDAL
(TEKST OG FOTO)

Tusen etasjer høy?

HEROES & ZEROS: Tagged by Frithjof Eide Fjeldstad; from the album «bildearkiv 2007»

AVSLUTNINGSKVELD
28.04.07
Hele Driv
(UKA '07)

Facebookevent: Vorspielet gikk så-det-suste. En ny venn. We hooked up and it was brrrrilliant! Litt forvirret og retningsløs flakker jeg opp og ned Drivs

fire etasjer. Noe skal avsluttes og det ser ut til at det skal gå greit. Det er så mye folk, så mye lys, så mye stemning. Men ingen form, ingen holdepunkter. Sjekker mailen, henter pils, lukker mailen, opp i fjerde. Rockettothesky drar publikum inn i havformasjon. Jeg kaster meg på bølgen og gynger fram og tilbake før jeg treffer på resten av flokken. Alle er her, eller

nesten alle. Jeg kaster blikket bakover. Musikken hamrer både i lokalet og mellomgulvene. Ned i tredje. Ei venninne skjenker øl. Det ryktes om at Snah er her. Må finne han, men røyke først. Ute står folk og slurper pils og røyker i munnen på hverandre. Har ikke lyst på røyk likevel. Hvor ble det av gjengen? Inn på dansegulvet, faller over en henslenkt krakk og pilsen velter over fingre og håndledd. Glasset klistrer seg fast til håndflaten, men jeg løfter det høyt og har det kostelig. Ut og røyke nå. Forserer første, andre og tredje etasje. Heroes & Zeros! En blitz treffer meg i øyet og jeg skriker av lyst og glede. Dette er bra! Opp i femte, sjette, sjuende og åttende etasje. Er dette hele Driv? Fest i tusen etasjer. Kjø på do. Noen dytter meg inn på dametoiletet. Ille berørt kaster jeg fra meg noen bevingede ord og snubler over gangen. Adjø! Piss over alt. Vil tilbake til

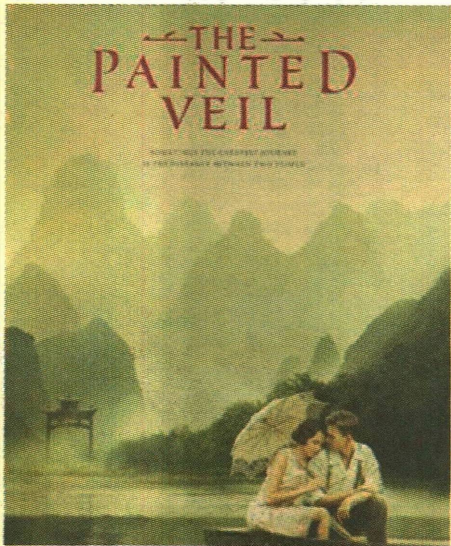
duft og hygiene, nyte et anstendig toalett. Klem, klem og et kyss på kinnene. Hva? Gikk jeg glipp av Fernets? Nei, hørte de to første låtene. De har blitt bedre siden sist, siden bransjehelvete by:Larm i vårt verdens nordligste. Spell no` Stones! Innsmurt i cellofan, pils og avslutning går jeg en ny uke i møte, som på et blunk vil ta slutt. Endelig litt kjentfolk igjen! Nachspiel, seffern! Heroes & Zeros – kunne ikke sagt det bedre selv. It ended in 2007, but they still get along great!

PS: StudentUKA `07 i Tromsø er over for denne gang. Alt i alt er det grunn til å være fornøyd, og styret kan gi seg en velfortjent klapp på skulderen. Panelet applauderer. Panelet? - Det er meg.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

KULTUR | FILMER

Forsonende koleraepidemi

THE PAINTED VEIL

Med: Naomi Watts, Edward Norton, Liev Schreiber, Toby Jones
Regi: John Curran
(2007)

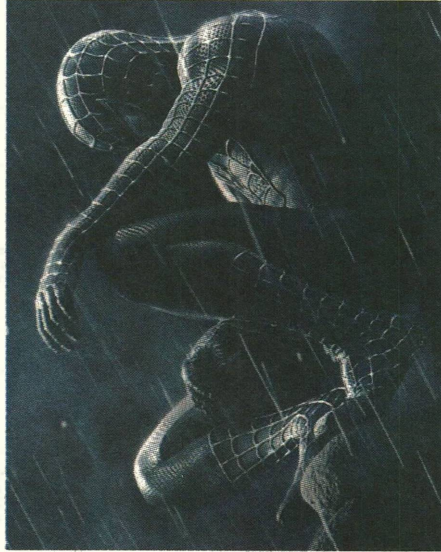
England 1923: Ekteskapet til bakteriolog Walter fra middelklassen og overklassekvinnen Kitty tar spontant til. Shanghai 1925: Ekteskapet slår sprekker. Kitty forelsker seg i en annen mann, og når Walter finner ut av utroskapet, takker han ja til et arbeid i det kolerainfiserte området Mei-Tan-Fu. Kitty bestemmer seg motvillig, og ikke helt uten komplikasjoner, for å bli med. Kjemien er mildt sagt anspent, og Kitty lengter tilbake til en virkelighet som hun vet ikke eksisterer og føler seg fanget i en ørkesløs mellomtilværelse. Walter jobber rundt klokken med å få bukt med koleraepidemien som herjer den lille landsbyen, mens Kitty likgyldig overlates til seg selv og hennes meningsløse tilværelse. Så starter forsoningen. Med

koleraen herjende utenfor stuevinduet lærer Kitty seg selv og hennes mann på nytt å kjenne. Walter dras etter hvert med i spillet, og smått om senn overkommer de begge utfordringene som landsbyen tilbyr dem. Kitty finner mening ved det lokale klosteret, mens Walter gjør sitt vitenskapelige arbeid. Et tradisjonelt kjønnsrollemønster er gjennomgående i hele filmen, men flere av dialogene bærer til dels preg av viktige verdirelaterte diskusjoner. Ved å mestre sine nye roller og tilværelse gjennom en dialektisk prosess finner de to hverandre til slutt igjen, og de kan omsider livnære seg på luft og kjærlighet. Men kjærlighetslivet faller til slutt under en ironisk død.

Både Naomi Watts (Mulholland Drive, The Ring og Ellie Parker) og Edward Norton (Fight Club, American History X) tolker sine roller utmerket. Spesielt Watts, som er blant undertegnede favoritter blant kvinnelige skuespillere løfter filmen til noe større enn seg selv. Det kinesiske landskapet gir filmen visuell tyngde og en eksotisk, til tider litt vulgær, stemning. Til tross for at historien er holdbar, lider filmen av et noe vaklende manus og ganske anonym musikk. Filmen egner seg ypperlig som chips og brus-supplement, men lerretet får den altså problemer med å fylle. Om du likevel skulle ta turen innom kinosalen for denne filmen, bør du kanskje ha med saks eller redigeringsutstyr, da rullen kan føles vel lang i enkelte partier. Men alt i alt en god film, proppfull av sykdom, død og kjærlighet – ganske elegant sammenflettet. God titt!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Ikkje akkurat «tingeling»

SPIDERMAN 3

Med: Tobey Maguire, Kirsten Dunst, James Franco, Thomas Hayden Church, Topher Grace, Bryce Dallas Howard
Regi: Sam Raimi

Om du ikkje spyr i popcornet av å sjå Spiderman posere framfor enorme amerikanske flagg kan du trygt kjøpe billett til denne filmen. Om du på den andre sida meiner over to timar med intens moralpreik på cowboy-språk ikkje er til å halde ut er du nok i selskap med mange, men ikkje alle, ikkje meg. Spiderman 3 køyrer vidare i akkurat det same sporet som dei to foregåande filmene, med fantastiske effektar og med ei kjempeenkel historie som bakteppe.

Skiljet mellom rett og galt og vond og god er så idiotsikkert at du ikkje treng å bruke ein einaste kalori på å følgje med på handlinga. På den måten kan du konsentrere deg hundre prosent om dei utrulege bilda filmskaparane har klart å få fram. Dei to nye monstra i filmen er nok det filmskaparane har brukt mesteparten av tida si på, for dei er fascinerande nøyaktig utstuderte og definitivt det beste filmen har å by på. At alle monstra kan bevege seg i høgt oppe i lufta opnar for mykje nytanking når det kjem til vinklar og kamparenaar og det er godt utnytta og er med på å gjere Spiderman 3 meir interessant. Dette er imidlertid det einaste filmen kan skilte med. Og det skal halde hardt å halde merksemda til publikum i to og ein halv time med berre det, filmskaparane hadde gjort lurt i å satse litt meir på handling og nye elementar. For det blir langdrygt og eindel av klisjeane er vonde å svelge for eit norsk publikum. Til tider er fokuset på dei stilige finessene så altoverskuande at Spiderman 3 gir ei kjensle av å vere eit tv-spel og ikkje ein film. Det er berre ikkje noko truverdig innhald i sikte nokon stad, men det er så mykje bra slåssing og kule effektar at eg vel å tilgje dei for denne gong, i håp om at det kjem ein betre, meir innhaldsrik, meir overraskande Spiderman 4 ein gong i framtida.

TALE SEVERINA HALSØR

Kom innom Café Bodega for en velfortjent pause!

Du finner oss i Teorifagbygget,

Hus 2, Plan 1

Prosjektleder sommeren 07**- Samiske stedsnavn**

Samisk Språksenter søker en prosjektleder i to måneder som i sommer skal samle inn og dokumentere samiske stedsnavn i Moskavuotna - Sørfjorden/Ullsfjord. Det er utarbeidet en prosjektbeskrivelse.

Arbeidet passer godt for en student eller andre med tilstrekkelig kunnskap og interesse for samiske stedsnavn og som behersker samisk språk på høgskolenivå eller tilsvarende.

For mer info: Kontakt Eli-Anne Guttorm ved Samisk språksenter 776 83965, eli.anne.karina.guttorm@tromso.kommune.no. Prosjektbeskrivelse kan også fås hos Bi Haavind, Kultur og idrett tlf. 777 90431, bi.haavind@tromso.kommune.no Om samisk språksenter: Se www.tromso.kommune.no/samiskspraksenter

Søknad med vitnemål/attester sendes Kultur og idrett, 9299 Tromsø kommune innen 1. juni.

TILtaksløse jævler?

Tippeligaen er i gang, og Tromsø Idrettslag har spilt fem kamper allerede. Det har gått mye bedre enn i fjor.

Til seriestarten på Alfheim andre påskedag kom Vålerenga og Klanen på besøk. VIF stilte med store stjerner som Grindheim, Johnsen, Arason og Fredheim Holm, men på tross av et massivt press mot Ramovic i TIL-målet vant Tromsø kampen mot Oslo-laget, og Isberget vant også kampen mot Klanen, som var overraskende tamme. Et tidlig drømmemål på hel volley fra costaricaneren Sequeira utgjorde forskjellen, og TIL fikk en perfekt start på sesongen. Isberget kunne synges fornøyd hele veien ned til byen, mens Klanen måtte reise hjem til Oslo med null mål, null poeng og null stemning etter besøket i Nordens Paris.

Nytt drama i Trondheim

Den neste kampen gikk mot regjerende mester Rosenborg på Lerkendal i Trondheim. Etter 24 minutter dundrer Bernier inn 1-0 til Tromsø på fantastisk vis. Han får ballen 14-15 meter fra mål, og drar til. Den suser inn i nærmeste kryss, bak en forfjamset Hirschfeld

(tidligere TIL-keeper) i Rosenborg-buret. Vakker skåring! 3 minutter senere utligner Skjelbred til 1-1, men Bernier var ikke ferdig. Etter 33 minutter får TIL frispark fra 22 meter, og Bernier skrur ballen inn i det nærmeste krysset. Ny vidunderlig skåring. Fem minutter før pause blir Bernier felt av Hirschfeld inne i 16-meteren – straffe til Tromsø! Kaptein Årst skal ta den, og det står plutselig 3-1 til "Gutan". 2 minutter senere blir Iversen spilt gjennom og skrur inn 3-2 på vakkert vis. Likevel går Tromsø til pause med ledelse i Trondheim. 11 minutter etter pause er utligningen et faktum, da "Litj-Ivers" putter sitt andre for dagen. 2 minutter på overtid er det innbytter Tettey som setter inn 4-3, etter at dommeren har lagt til 5 minutter. Frustrerende for TIL, og enda mer frustrerende er det når dommeren blåser av 40 sekunder før overtiden er ute, og "Gutan" går på sitt første tap for sesongen.

Makrellfotball på Alfheim?

Start, som innførte makrellfotballen på slutten av 80-tallet, kom til Tromsø i tredje serierunde. Sigurd Rushfeldt, som endelig var skadefri etter flere uker utenfor laget, startet på topp sammen med kaptein Årst. Etter at 27 minutter var spilt på Alfheim satte Pedersen

ballen i mål etter mye klabb og babb foran TIL-målet, og sørlendingene ledet 1-0. 5 minutter etter pause spilles ballen opp i Starts målgård, Årst vinner i lufta og header ned til Rushfeldt. I en bevegelse tar han ned ballen, snur seg og dunderer den opp i vinkelen bak Nilssen i Start-målet. 1-1 på Alfheim, "Rush" hadde åpnet målkontoen. 6184 tilskuere fikk med seg en jevnspilt, men dog noe kjedelig kamp på Alfheim, og Starts supporterskare Menigheden dro halvforneymde hjem med ett poeng i kofferten.

Skuffende tap i Sandefjord

På Storstadion sto hjemmelaget Sandefjord på motsatt banehalvdel helga etter. 29 minutter ut i kampen blir "Rush" spilt gjennom på høyresida, og i løpsduell med en forsvarer ser han at keeper Pettersen står litt for langt ute, og en utsøkt lobb fra Rushfeldt sender "Gutan" i ledelsen. 3 minutter før pause får Sandefjord hjørnespark, og i midten stiger midtstopper Madsen til vær og header inn utligningen. Bare to minutter senere dribler Adriano seg gjennom, og sender ballen til Tegstrøm. Svensken gjør ingen feil og setter ballen forbi Ramovic til 2-1. Dette resultatet sto seg kampen ut, og "Gutan" gikk på sitt andre tap for sesongen.

Plankehaugen på besøk

Gutta fra plankebyen kom på besøk i femte serierunde, men til tross for at de tok en fin hjemmeseier mot Viking sist helg, skulle det bli plankekjøring for "Gutan" på Alfheim. Etter 9 minutter vinner Sequeira ballen høyt oppe for TIL, spiller vegg med Rushfeldt før han legger ballen i det lengste hjørnet, via stolpen. Knappe fem minutter senere spiller Elayonussi tilbake til kaptein Bjørkøy, som dunderer inn utligningen til 1-1. Tromsø svarer umiddelbart. Lindpere skyter(!) et innlegg som Strand styrer i mål. 2-1 til TIL. Etter 23 minutter kommer kampens høydepunkt: Strand legger inn mot Årst på 15 meter. Han krummer nakken og skaller ballen mot mål, ballen går høyt, den skrur, og går inn i vinkelen. Fantastisk skåring av TILs kaptein. 4 minutter etter pause slås et frispark inn i FFKs målgård, der midtstopper Steen står fullstendig umarkert og header inn 4-1 til hjemmelaget. Drøye 5500 tilskuere fikk med seg en god kamp på Alfheim, der TIL vant fullt fortjent.

MATS AAS
YNGVE OLSEN SÆBBE (FOTO)

MENINGER

FrP-koden og borgerskapets jævelskap

Jeg er en Høyre-mann med stor respekt for en nøktern økonomisk politikk og harde krav på skolen. Jeg har en våt drøm om å ha en pengeinnsamling for NATO foran Blitzhuset i Oslo.

"FrP-koden" har medvind. Alle raddiser og 68-ere var ekstremt glad under debatten på Driv 28. april hvor Marsdal harvet over FrPs politikk. Dessverre vil Marsdal måtte stille seg i kø sammen med Martin Kolberg som FrPs nyttige idioter, for det er ingen som stemmer FrP som vil lese boka. Og en raddis som har lest *Markedets makt over sinnene* av Bent Tranøy og Marsdals *FrP-koden* vil ikke kunne overtale en FrP velger selv om de er kledd i grilldress og tatoverer «integrering kun for svensker» i panna.

Jeg er en borgerjævel og stolt av det. Dessverre så er jeg ikke ei nikkedukke som samtlige aktive Ap-medlemmer. Min munn åpner seg fort hvis jeg er uenig med Høyre, og særlig i Palestina-spørsmålet har jeg gjort meg bemerket helt inn til Israels ambassade. Den forrige setningen burde være nok til å få

flere til å stemme på meg ved lokalvalget. Jeg er dog grusomt lei en unyansert wannabe sosialdemokratisk tilnærming til valget, og jeg gidder ikke å legge meg på en «smisk-med-sosialister» linje for å omvende studenter som stemmer SV uten å vite hvem partilederen er.

Jeg vil ha flere private utdanningsinstitusjoner, lavere skatt, drepe eiendomsskatten og formueskatten, si hurra for friskoler, styrke frivilligheten, gi gode lærere mer lønn enn udugelig lærere, ha pensjonspoeng for studenter, la utdanningsinstitusjoner bestemme hvem som skal komme inn på sin skole, mer privatisering osv. Altså en hardcore Høyre-mann. Billigere øl, sprit og nesten gratis kondomer er jeg for. Dere som går på Universitetet og Høgskolen ser nok gjennom valgflesket. Selv om dere glatt stemmer SV fordi de har en «fantastisk» utdanningspolitikk. Hurra for null stipendiatstillinger, 300 millioner mindre til universitetene, milliardkutt i forskningsfondet og

full barnehagedekning som den store kunnskapsnekkeren!

Det jeg vil fram til er at borgerskapets jævelskap er bedre en sosialisters gnåling om NATO og EU. Sosialdemokrater og sosialister greier ikke å skille seg ut. Det er kun partiet Rødt som er den store trusselen mot liberalismen, men det er ingen som bryr seg om dem. Museumsvoktere fra AKP (nå reformativt kommunister i Rødt) kan muligens gnåle litt til, men det er en politisk konsensus rundt kapitalisme. Sosialister har tapt kampen mot verdensøkonomien, og «sosialistisk solidaritet» som betyr «steng Norge inne, inderne kommer» er gjennomsyret av forakten for det fremmede.

Det beste eksempelet på sosialismens død er Ingrid Fiskaa, sentralstyremedlem i SV. Hun er leder av Fredsinitiativet og demonstrerer nå for at NATO har blitt en angrepsallianse istedenfor en forsvarsallianse. Hadde hun hatt et snev av sosialistisk ånd så burde hun

sagt at NATO ødelegger verden fordi medlemslandene er imperialismakter fra helvete. SV brøt jo ut av Ap grunnet krangling over NATO, og så legger hun seg på en utrolig tafatt linje. Jeg fikk inntrykket av at hun likte NATO, men var uenig i NATOs forandring.

De som ønsker at FrP og Høyre skal marginaliseres må utfordre oss mer. Bokskriving for akademiske sosialister vil muligens gi Rødt flere argumenter, men den vil ikke omvende den menige velger. Hvis vi skal få en politisk bevegelse som (før jeg i det hele tatt var påtenkt) ml-bevegelsen så må folk begynne å lese og skrike høyere. Vi må også skille oss ut. Så jeg lover at neste gang jeg kommer til Universitetet i debatt (forrige gang var en konsensusdebatt om atomvåpen i Iran sammen med FpU og SU) så skal jeg kle meg som Per Kristian Foss og si Oslo med stemt S. Bli med i en valgkamp hvor Høyre, FrP, AP, Rødt, SV og Senterpartiet skiller seg ut og gir velgerne enkle valg. Hvis alle er med på det, så vil FrP-koden bli knekt.

Kvakksalver?

Det stod ikke mindre enn to artikler på trykk i forrige utgave av Utopia som handla om «helbredelsesmøtet» som ble avvirket på Driv den 12 april. De hadde høyst ulik vinkling og benyttet seg av forskjellige virkemidler for å formidle det de ville. Som en av de "glad-kristne" ungdommene må jeg si at det var til tider lystig lesning. Spesielt kåseriet (?) skrevet av Frode Henriksen vakte smile- og humremuskelen opptil flere ganger. Frode, din skrivestil har mange likhetstrekk med din litt mer kjente navnebror, Frode Øverli! Nå har jeg ikke til hensikt å svare med samme mynt og i like sterke ordlag, selv om jeg er fristet til det, men jeg vil allikevel ta tak i noen av de tingene som ble dratt til torgs.

For det første blir Svein Magne Pedersen beskyldt for å «utnytte alvorlig sjuke menneskers behov for håp.» Hvordan kan dette ha seg? Er det mulig å utnytte

et behov? Kan ikke et behov bare fylles? Jeg går ut ifra at Frode Henriksen sikter til de pengene som eventuelt strømmer inn til Svein Magne Pedersen og likesinnede fordi folks håp driver dem til å ringe forbønningstjenester og lignende. Folk har håp. Derfor er de villige til å gjøre noe. Å gå til lege fordi man har håp, vil også koste penger. Benytter man seg av metoder innenfor medisin og behandling som ikke er helt stuerene, fordi man har håp, kan det koste flekk! Jeg tror de fleste av oss er enig i at det finnes grenser for beløp man skal kreve for en tjeneste. Jeg skal ikke komme inn på om beløpet som Svein Magne tar inn for sine tjenester er for høyt, fordi jeg ikke har satt meg inn i fakta.

Nå skal det sies at undertegnede ikke føler et ansvar for å forsvare Svein Magne Pedersen. Om jeg gjør det er det fordi jeg er enig med ham.

Kollekten ble hardt kritisert på Driv den kvelden. Som tilstedeværende tenkte jeg over det som ble sagt, og kan si meg delvis enig. Kristne har forskjellige syn på hvordan det skal formidles at man trenger penger for å opprettholde sin virksomhet. Jeg er av den oppfatning at man ikke skal "tvinge" (evt. oppfordre veldig sterkt) folk til å gi, heller gi dem en mulighet.

Om det stemmer, som den godeste Johansen hevder, at de nyfrelste kjøpte tre-fire bøker hver, noe som ville generert 600-800 kroner pr. person vet jeg ikke. Jeg lurar på hvor du fikk de opplysningene fra, Frode?

Frode går hardt til angrep på praksisen med avisa (bladet?) som Svein Magne gir ut en gang i måneden. Nå skal det sies at man ikke må betale for bladet, men at man kan abonnere gratis. Det skulle

man ikke tro! Gratis? Mulig man skulle sjekket kildene før man uttaler seg? Det er sannsynlig, og jeg finner ikke noe galt i det, at helbrederen sikra seg noen nye abonnenter. Hvem vil vel ikke ha størst mulig oppslutning, og hvem skal vel kritiseres for det?

Som Frode selv skriver i innledningen solgte Driv «overprisa rundstykker», uten at jeg av den grunn skal kritisere Driv for å utnytte folks tomme mager. De kunne jo bare smurt seg matpakke, eller gått på Mega, hvis det ikke var stengt da...

Tilslutt vil jeg si at Svein Magne Pedersen ikke utnytter folks håp. Han gir folk håp!

ODD MARKUS THORVALDSEN

savnerne

savner du noen?
Du er aldri langt unna med widerøes ungdomsbillett.
Fra 510,- én vei
Se wideroe.no/savn widerøe

Pensjonsreformen – et generasjonsran

Stortinget har med støtte fra Høyre til SV inngått forlik i forslag om fremtidens pensjon. Antall år i arbeid vil telle svært mye og det har blitt laget tilleggsordninger for vernepliktige og hjemmeværende mht omsorg for egne barn. I tillegg ble taket på inntekt i forhold til hva som kan beregnes i hver enkelts pensjon høynet noe. "Avbrekk" fra arbeidslivet på grunn av studier vil bli behandlet som arbeidsledighet når den tid og utregning kommer. Er det bare meg som husker festtalene om oljeslutt og kunnskapsnasjon?

I 2000 ble man oppmerksom på den kommende "eldrebølgen". Fremtiden ville bringe med seg færre arbeidstakere bak hver pensjonist og prognosene tilsa at man sto i fare for å bruke 15 % av statsbudsjettet på utbetaling av pensjoner. Derav navnet "Moderniseringen av folketrygden" og nedsettingen av pensjonskommissjonen i 2001 med tidligere AP-finansminister Sigbjørn Johnsen som leder. Da reformen for første gang kom til stortinget i 2004-2005, ble "pensjonsforliket" og enigheten om de økonomiske rammene for reformen laget med støtte fra AP til Høyre. FrP ønsket en flat ordning for alle og satt seg i baksetet. SV merket reformen med en oppfordring til det som nå heter Arbeids- og inkluderingsdepartementet om å utrede pensjonspoeng for studier. Reformen

gikk tilbake i regjeringsapparatet og ble kastet tilbake til Stortinget slik bare en flertallsregjering kan gjøre høsten 2006 uten pensjonspoeng for utdanning.

Norsk Studentunion, Studentenes Landsforbund, UNIO og Akademikerne samarbeider tett om forslaget på at studenter skulle få samme pensjonsopptjening under normert tid opp til en mastergrad som vernepliktige, 2,5 G. Forslaget gikk på at man fikk godkjent utdanningen og pensjonspoeng etter fullført bachelor og/eller en mastergrad på normert tid. Ved embetsstudier ville man få uttelling for hvert fullførte år på normert tid.

Argumentene mot forslaget var studentenes stadig økende arbeidsinntekt ved siden av studiene og at akademikere ville ha en høyere livslønn enn andre. Alle som er studenter vet hvor skoen trykker nettopp med hensyn til kravet om å være heltidsstudent uten tilstrekkelig lån og stipend. Halvparten av studentene som arbeider oppgir at man må bruke tid på å arbeide fordi lån og stipend ikke strekker til. Når man lager reformer som denne bør man også innpasse ordninger til det uttalte målet om at studenter skal studere på heltid. Unnskyldningen om manglende pensjonsrettigheter pga inntektsgivende arbeid ved siden av studier er kun retorikk.

NSU gjennomførte høsten 2006 i samarbeid med SENTIO en undersøkelse hvor 70 prosent av opinionen mente at man burde innføre pensjonspoeng for utdanning. Partiene var på sin side heller lunkne til forslaget. I oppropet og aksjonen studentorganisasjonene, UNIO og Akademikerne gjennomførte, var det tilsluttet organisasjoner som representerte mer enn 1 million medlemmer.

Argumentet om livslønn høres ut som noe rablet ned i fylla. Lønnsforskjellene i Norge er ikke nødvendigvis i tråd med antall år i utdanning, men er påvirket av kjønn, arbeidserfaring og bakgrunn. Tall fra UNIO viser at en mannlig førskolelærer uten utdanning vil tjene mer enn sine kvinnelige kollegaer med utdanning. Flere sentrale yrkesgrupper som rekrutterer samfunnsvitere og humanister går i minus i denne livslønn statistikken. Vi vil ha ordninger som økonomisk oppfordrer folk til å fullføre sin utdanning. Vi ønsker ikke større lønnsforskjeller i Norge, men ordninger som bidrar til å bygge ned barrierene som ligger omkring utdanning. Pensjonspoeng for utdanning vil ikke alene bidra til dette, men være en av mange praktiske konsekvenser og ordninger når vi utvikler oss til å bli en kunnskapsnasjon.

Om noen grupper skal gis kompensasjon

for år utenfor arbeidslivet er det godt og fremtidsretta å ta med utdanning på normert tid. Med utdanningsvennlige ordninger vil vi også risikere å stå bedre rustet mht verdiskapning, forskning og omstillingsdyktige arbeidstakere i fremtida. Og disse ordningene er som klippet ut av festtaler om oljeslutt og kunnskapssatsning.

Aldri før har så mange unge, og flere eldre, tatt utdanning som nå. Vi nærmer oss punktet der like mange som er i arbeidslivet, tar utdanning. Kunnskap i vår hverdag blir viktigere for at vi kan fungere i morgendagens samfunns-, arbeids- og næringsliv. Pensjonsreformen uten pensjonspoeng for studier er et generasjonsran. Alle sier at vi må tenke lengre enn oljen. Kunnskap tenkte jeg da. 70 prosent av nasjonalformuen vår er humankapital, mennesker. Olje- og gassressursene utgjør 18 prosent. Vi vil ha en reform og et samfunn som legger til rette for en kunnskapsnasjon som inkluderer alle mennesker. Det eneste som er sikkert om fremtiden er at vi kommer til å trenge kunnskap for å forstå og å delta i den. Det må vi også kjenne igjen i reformer og ordninger som pensjonsreformen.

PER ANDERS TORVIK LANGERØD
VELFERDSANSVARLIG I NORSK
STUDENTUNION
IDA WALENIUS (ILLUSTRASJON)

Norwegian Wood
Oslo, 14.06-17.06
Gjør som Beatles - syng
med på Norwegian Wood

Riddu Riddu
Kåfjord, 10.07-15.07
Urfolk til folket!

Holtsfred
Tromsø, (Holtvn. 72)
15.06-16.06.
Hultsfreds illegitime,
men søte lillesøster!

Festspillene i Nord-Norge
Harstad, 23.06-30.06
Så skjer det ting i Harstad og!

Skiippagurrafestivalen
Tana, 29.06-01.07
Samisk, Susanne Sundfør
Og Skambankt = Suksess!

Moldejazz
Molde, 16.07-21.07
Liker du jazz,
liker du Moldejazz!

Ølfestivalen
Tromsø, 15.18-18.08
Åge Aleksandersen kommer,
og du har med å være der!

Midnattsrocken
Lakselv, 12.07-14.07
Litt av alt i Lakselv!

Hove
Arendal, 26.06-30.06
Førstegangsforsøket ser bra ut!

Märkomeannu
Skånland, Ofoten
24.07-29.07
Markasamer til folket!

Marie S. J.

